

Павло Лебедєв:

“Ми не збираємося ні з ким воювати, але скривдити себе не дамо”

8 стор.

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 7 (700) 11 – 15 лютого 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

МИРОТВОРЧІСТЬ

Завдання виконані. Місія триває...

2 стор.

З неба – на нових системах

4 стор.

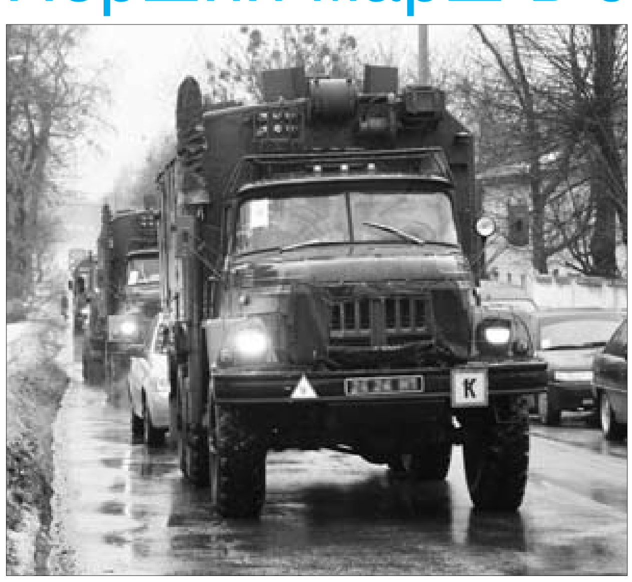
Обрано новий склад Громадської ради при Міноборони

5 стор.

Визволителі – погляд крізь століття

6 стор.

Перший марш в складних метеоумовах

Водії осіннього призову 2012 року розпочали стажування на автомобільній та спеціальній техніці

Протягом лютого 2013 року близько півсотні водіїв Вінницького гарнізону проходять стажування на закріпленій штатній техніці. Усе відбувається в рамках теоретичних та практичних занять з маршевою підготовкою.

Так, в окремому полку зв’язку, де командиром підполковник Дмитро Задворнов, заняття із водіями частини розпочалися теорією, заліками, вивченням керівних документів та іншими заходами. І вже у першій декаді лютого у складних метеорологічних умовах молоді водії здійснили свій перший 70-кілометровий марш. До слова, колону автомобілів зв’язківців доповнила техніка іще двох частин гарнізону, які долучили своїх військовослужбовців до стажування.

Хоч кожен із водіїв-новобранців має певний досвід за кермом, адже усі в Збройні Сили потрапили уже з посвідченням водія, керівники регіональної військової служби правопорядку нагадали їм про особливості водіння в зимових умовах, правила руху в колоні та інші нюанси.

Закінчення на 2 стор.

Дорогі друзі!

15 лютого в Україні відзначається День вшанування учасників бойових дій на території інших держав. Це день пам'яті про подвиги та скорботу афганської війни, вшанування всіх воїнів-інтернаціоналістів, які в різні роки брали участь у бойових діях за межами України.

У цей день 24 роки тому командувач 40-ї армії обмеженого контингенту Радянських військ в Афганістані генерал-лейтенант Борис Громов перетнув міст через ріку Амудар'ю зі словами: "За мною не залишилося жодного радянського солдата". Так завершилася одна з найтрагічніших локальних воєн сучасності, яка вартувала Україні 3360 людських життів. За роки афганської війни 72 військовослужбовці були удостоєні високого звання Герой Радянського Союзу, 11 з них – українці. Переконаний, що війна в Афганістані посідає окреме місце в пам'яті кожного з нас.

Сьогодні в Україні живе близько 164 тисяч учасників військових конфліктів у різних країнах світу. Ми шануємо героїзм і звитягу, захоплюємося кращими людськими та професійними якостями тих, хто пройшов Афганістан та Ірак, пильнував мир на території колишньої Югославії, у Лівані, Судані, Сьєрра-Леоне, нині охороняє спокій громадян у Косово, Ліберії та Демократичній Республіці Конго. Схиляємо голови перед тими, хто віддав своє життя, виконуючи інтернаціональний обов'язок.

Шановні учасники бойових дій! Ваші подвиги – це правда історії, а виявлені вами самопожертва та героїзм є прикладом служіння Батьківщині. Саме ви як ніхто знаєте ціну мирного життя.

Сьогодні близько 5 тисяч офіцерів і військовослужбовців-контрактників, які брали участь у бойових діях на території інших держав, проходять службу у Збройних Силах України. Це командири, вихователі, викладачі й наукові співробітники. Ваш безцінний бойовий досвід необхідний для всебічної підготовки військовослужбовців, патріотичного виховання майбутніх захисників Вітчизни. Ви уособлюєте великий дух бойового братерства та взаємодопомоги.

Започатковані вами традиції продовжують і примножують воїни Збройних Сил України, які несуть службу у миротворчих підрозділах в різних куточках світу.

Від імені колегії Міністерства оборони України та особисто щиро вітаю усіх учасників бойових дій! Бажаю Вам і вашим сім'ям міцного здоров'я, впевненості у завтрашньому дні, оптимізму, успіхів і благополуччя!

Міністр оборони України Павло Лебедєв.

Товариші генерали, офіцери, старшини і сержанти, курсанти та солдати, працівники Збройних Сил України і ветерани військової служби!

Щорічно 15 лютого в Україні відзначається День вшанування учасників бойових дій на території інших держав.

24 роки тому в цей день було поставлено крапку в непроголошеній Афганській війні, яка тривала довгих десять років. Ця війна була найтрагічнішою із локальних війн сучасності. Через афганське пекло пройшли понад 160 тисяч наших співвітчизників. Не повернулися з війни 3360 синів України.

Сьогодні ми вшановуємо тих, хто в молоді роки пережив біль від утрати бойових друзів, та низько схиляємо голови перед світлою пам'яттю воїнів, які загинули, виконуючи свій військовий обов'язок в Афганістані та інших "гарячих точках планети".

Досвід учасників бойових дій, які сьогодні продовжують військову службу та працюють у Повітряних Силах, набутий в Афганістані, Анголі, Ефіопії, Сомалі, Єгипті, В'єтнамі, Чехословаччині, Лівії, Мозамбіку, Іраку та інших державах, допомагають підвищувати рівень бойової готовності військ, зміцнювати дисципліну та правопорядок у військових колективах.

Від імені військової ради, Командування Повітряних Сил Збройних Сил України висловлюю слова найщирішої вдячності за сумлінне виконання громадянського та військового обов'язку учасникам локальних війн і воєнних конфліктів.

Бажаю Вам і Вашим родинам мирного неба, міцного здоров'я на довгі роки, щастя та сімейного благополуччя.

З повагою

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак.

РОБОЧА ПОЇЗДКА

У полі зору Міністра – боєготовність

Вивченню стану справ та рівня боєготовності військових частин Донеччини присвятив свій робочий візит до цього регіону Міністр оборони України Павло Лебедєв, в рамках якого він відвідав один з дивізіонів зенітного ракетного полку Повітряного командування "Центр".

З роботою воїнів-ракетників керівника оборонного відомства ознайомили заступник командира Повітряного командування "Центр" з бойової підготовки полковник Сергій Вознесенський та командир дивізіону підполковник Микола Маломен.

Вивчаючи стан справ та рівень боєготовності військових колективів, Павло Лебедєв оглянув бойові позиції підрозділу, поспілкувався з черговою зміною командного пункту та відвідав інші об'єкти інфраструктури. Не залишилися поза увагою Міністра питання соціального забезпечення військовослужбовців.

Дмитро Горбунов. м. Донецьк. Фото Олександра Дейни.

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ

Гвардійці вшановують учасників бойових дій

У Криму проходять заходи до Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав – Дня пам'яті. Так, на запрошення воїнів Гвардійського Севастопольсько-Феодосійського зенітного ракетного полку військову частину відвідали ветерани частини - учасники збройного конфлікту в Демократичній Республіці Афганістан. Це - представники Феодосійського територіального "Союзу ветеранів Афганістану" старші прапорщики Петро Обазюк, Олександр Турчинський і майор Павло Антонов.

Найбільше запам'ятався виступ Павла Антонова, який поділився своїми афганськими спогадами. Він розповів про те, чого не прочитаєш в книжках, не побачиш в фільмах. Про взяття в гірській місцевості і радянські чоботи, про липку стрічку на з'єднаних магазинах автомата і суворе навчання новачків-водіїв на афганських трасах та багато іншого.

Петро Обазюк навіть після звільнення з лав Збройних Сил продовжує працювати в рідній частині на цивільній посаді в підрозділі логістики. Минулого року він брав активну участь в допомозі дітям-сиротам з місцевого інтернату, які під час 25-градусних морозів в Криму опинилися без води і ходили на помивку до військової лазні.

Зразково виконують службові обов'язки з охорони повітряного простору держави і діючі військовослужбовці учасники миротворчих місій в Югославії, Сьєрра-Леоне та Іраку – прапорщики Олександр Рак, Олександр Бучацький та сержант Сергій Гуц.

А в окремому батальйоні морської піхоти ВМС України сьогодні служать близько трьох десятків учасників бойових дій і миротворчих місій на території інших країн. Серед них старшина – Роман Рева, Євген Смолін та багато інших.

Подібні заходи проходять у всіх військових гарнізонах Криму та в загальноосвітніх закладах. А в День пам'яті військовослужбовці, молодь, афганці покладуть квіти до могил і пам'ятних знаків тих, хто не повернувся з війни до рідної домівки і в пам'яті своїх побратимів назавжди залишився молодим.

Руслан Семенюк. АР Крим. Фото автора.

БОЙОВА ГОТОВНІСТЬ

Перший марш в складних метеоумовах

Закінчення. Початок на 1 стор.

– Шановні військовослужбовці, усіх прошу бути уважними та зосередженими, – звернувся до підлеглих командир частини підполковник Дмитро Задвонов. – Техніка у нас великогабаритна, досвіду у вас іще небагато, та й на дорогах бешкетників вистачає. До того ж, дорожнє покриття майже усюди понівечене через сильні морози, тому вимагаю чіткого дотримання усіх інструкцій та настанов.

А втілювати слова командира в життя допомогли досвідчені наставники – інструктори старші прапорщики Микола Сторчак, Петро Бондарук, старший сержант Олександр Нечай та інші фахівці.

Олександр Нечай навчає премудростям водійської справи старшого солдата Романа Коломійця і каже, що хлопець має чималі здібності у даній професії.

– Сьогодні ми без проблем пройшли перший етап маршевої підготовки, – каже Олександр. – Діями свого підопічного задоволений. Далі підведемо підсумки, проаналізуємо підготовку кожного водія, вкажемо на недоліки і готуватимемось до наступного етапу.

Командування частини запланувало ще два такі марші у рамках цього стажування. Один на 90 кілометрів і другий – 250.

Під час маршевої підготовки водії повинні отримати необхідні навички при русі колоною, причому у важких погодних умовах, відпрацювати питання надання невідкладної медичної допомоги при дорожньо-транспортній пригоді, пораненні та отруєнні, а також скласти заліки із засобів масового ураження.

Можна сказати, що це стажування – один з підготовчих етапів частини до головного навчання Збройних Сил ЗС України, яке проводиться щороку наприкінці літа.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото автора.

МИРОТВОРЧІСТЬ

Завдання виконані. Місія триває…

У базовому таборі 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Ліберії відбулася урочиста церемонія передачі повноважень миротворцям 17-ї ротації – 18-й. В заході взяли участь представники оперативної групи на чолі із начальником штабу 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України полковником Ігорем Павловським, командири 56-го ОВЗ двох ротацій – полковники Петро Пліс, Андрій Когут, та особовий склад українського контингенту.

– Українськими миротворцями 17-ї ротації постійно проводилося патрулювання кордонів Ліберії із сусідніми країнами, – наголосив полковник Ігор Павловський, – перевезено понад 8600 осіб, 164049 кг вантажів, наліт на одного льотчика вертольота Мі-8 склав понад 108 годин, гелікоптера Мі-24 – близько 60 годин, здійснено 1640 польотів. Не можна не згадати й про проведення відмінно організованих пошуково-рятувальних операцій. Як результат – врятовані люди.

Варто нагадати, що цього тижня на майданчику Грінвілл заступили на чергування одним вертольотом Мі-8 та двома Мі-24 миротворці 18-ї ротації. Раз у два тижні на дану територію африканського континенту, що знаходиться за 230 км від основного місця дислокації 56-го ОВЗ, відряджаються понад 20 миротворців, які здійснюють патрулювання кордону Ліберії з Кот-д'Івуаром, перевезення особового складу та спостерігачів Місії ООН та доставку вантажів до важкодоступних населених пунктів.

Руслан Лінник. Ліберія. Фото автора.

ПОЗИЦІЯ УРЯДУ

Микола Азаров зобов’язав членів Уряду працювати максимально ефективно для забезпечення євроінтеграції

Прем’єр-міністр Микола Азаров зобов’язав членів Уряду працювати максимально ефективно для забезпечення євроінтеграції. На цьому, як повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ, він наголосив під час засідання Кабміну13 лютого.

– Відповідальність за те, як ми просуваємося на європейському інтеграційному шляху, лежить на кожному членові Уряду, і тому кожен з нас просто зобов’язаний працювати максимально ефективно, - сказав Глава Уряду.

Він нагадав, що минулого тижня відбувався активний і визначальний для України діалог з Європейським Союзом на політичному рівні. 4-6 лютого Україну відвідали члени моніторингової місії Європейського Парламенту: колишній Президент ЄС Пет Кокс та колишній Президент Польщі Алєксандр Кваснєвський. “Визнанням важливої ролі цієї місії, яка була створена за ініціативою Президента Європарламенту Мартіна Шульца, стало рішення про продовження її мандату”, - зауважив Микола Азаров.

За його словами, 7 лютого Прем’єр-міністр і члени Кабінету Міністрів також мали можливість у відвертій атмосфері обмінятися думками щодо євроінтеграційного прогресу України із Комісаром ЄС з питань розширення та європейської політики сусідства Штефаном Фюле: “Ми погодили достатньо напружений графік роботи, дотримання якого надасть можливість підписати Угоду про асоціацію з ЄС у листопаді 2013 року, а також забезпечити умови для запровадження безвізового режиму з ЄС”.

Микола Азаров наголосив, що Угода про Асоціацію має стати дорожньою картою співробітництва з ЄС, яку керівництво країни розглядає як комплексну програму масштабних перетворень всередині України.

– У нас зі стороною ЄС є спільне розуміння, що необхідно повною мірою використати політичний календар, зокрема Саміт у лютому та засідання Ради з питань співробітництва у червні, щоб досягти поставленої цілі”, - сказав він.

За його словами, вже у травні сторона ЄС очікує побачити результати того, що зроблено Україною у контексті опрацювання висновків Ради ЄС з питань зовнішніх справ щодо України від 10 грудня 2012 року.

– З метою посилення комунікації між сторонами ми домовились вести спільну роботу у рамках груп політичного та експертного рівня з українських питань, створених Високим Представником, Віце-президентом Європейської Комісії Кетрін囯Ештон і Комісаром ЄС з питань розширення та європейської політики сусідства Штефаном Фюле. Важливим елементом такої роботи має стати можливість оперативного реагування на виконання Україною Плану дій Асоціації, - сказав Микола Азаров.

ДО УВАГИ ВОДІЇВ!

Уряд прийняв зміни до Правил дорожнього руху

Кабінет Міністрів України прийняв зміни до Правил дорожнього руху. Ці зміни передбачають ряд нововведень: введення в дію нових термінів, обов’язковість руху транспортних засобів з увімкненим ближнім світлом фар у світлу пору доби, а також посилення вимог до проїзду повз транспортні засоби з розпізнавальним знаком “Діти”. У постанові враховані положення Конвенції про дорожній рух та стандарти, які діють у цій сфері в державах-членах Європейського Союзу.

Це, перш за все, посилення вимог до застосування технічних засобів регулювання дорожнього руху, запровадження європейських зразків дорожніх знаків та дорожньої розмітки, а також введення нових термінів – таких, як “газон”, “острівець безпеки”, “денні ходові вогні”, “маневрування”, “регулювальник”, “удосконалене покриття”.

Також для зменшення ризику виникнення дорожньо-транспортних пригод на позаміських дорогах Правила дорожнього руху доповнено вимогою, згідно з якою в період з 1 жовтня по 1 травня транспортні засоби зобов’язані рухатися за межами населеного пункту у світлу пору доби із увімкненими денними ходовими вогнями чи ближнім світлом фар.

Крім того, передбачено також посилення вимог до проїзду повз транспортні засоби з розпізнавальним знаком “Діти”. У змінах до Правил дорожнього руху передбачено і обов’язковість зниження водіями, що рухаються по суміжній смузі, швидкості, а у разі необхідності – здійснення ними зупинки для уникнення наїзду на дітей, що виходять з автобусу. Нововведення вступають в силу з 15 квітня цього року.

В УТИЛЬ

Останні місяці “української прописки”...

Чергову партію компоненту ракетного пального меланж кількістю близько 380 тонн днями було вивезено з Харківщини за межі України з метою подальшої утилізації. Процес відбувається в рамках успішної реалізації проекту Україна-ОБСЄ.

Напередодні в розташуванні Складу ракетного пального Сухопутних військ завершилися комплексні заходи щодо завантаження та відправки у сімох спеціалізованих цистернах меланжу.

– Це – вже друга партія меланжу, яку ми відправили з частини після відновлення співпраці з міжнародною організацією наприкінці 2012 року. Перші сім цистерн кількістю близько 380 тонн було відправлено торік, 18 грудня, і рівно стільки ж ми завантажили цього разу, – зазначив командир Складу ракетного пального Сухопутних військ підполковник Олександр Ніколаєв.

Після вивезення другої партії меланжу, у регіоні залишається ще понад 2,2 тисячі тонн меланжу та небезпечних речовин інших типів. Проте, за словами командування військової частини, повністю позбавитися від меланжу вдасться вже протягом наступних декількох місяців.

Дмитро Горбунов. м.Харків.

ДЕРЖПРОГРАМА

Створення нових озброєнь триває за графіком

Збройні Сили України забезпечені сучасною технікою і боєздатні. Про це, як повідомляє “Укрінформ”, заявив директор Департаменту розробки і закупівлі озброєння і військової техніки Міністерства оборони України Андрій Артюшенко. Він підкреслив, що всі державні програми щодо створення нових зразків озброєнь виконуються за графіком.

– Оборонно-промисловий комплекс завантажений військовими замовленнями на 3-4% від його можливостей. Проте ми закінчуємо роботу щодо вертольота, приймемо на озброєння. Ми не зупинили роботу щодо корвета, нам є, що показати. Стоїть завдання до 2016 року спустити корабель на воду, - сказав Андрій Артюшенко.

Він підтвердив, що реалізуються програми зі створення військово-транспортного літака Ан-70, багатофункціонального оперативно-тактичного ракетного комплексу “Сапсан”. Директор Департаменту також повідомив, шо наразі підготовлено 12 наказів Міністра оборони України щодо прийняття на озброєння 12 зразків озброєнь.

АСПЕКТИ БЕЗПЕКИ

Утилізували боєприпасів на 39 мільйонів

Протягом 2012 року на Донецькому казенному заводі хімічних виробів було утилізовано не придатних до використання боєприпасів на загальну суму майже 39 млн грн. Про це повідомляє прес-служба підприємства.

“Обсяги утилізації боєприпасів за минулий рік склали 38,9 мільйона гривень. Оскільки підприємство входить до Державного концерну “Укроборонпром”, ми працювали переважно в рамках державної програми утилізації боєприпасів. Питома вага утилізації боєприпасів у структурі товарної продукції заводу становить близько 40%”, - сказав директор підприємства Микита Самокиш.

Він також додав, що це питання є вкрай важливим для безпеки життя громадян, що проживають поруч зі складами зберігання військового озброєння.

“За різними оцінками, на сьогодні в Україні близько 500 тисяч тонн різних боєприпасів, які потрібно утилізувати в найближчі роки. Українські підприємства мають технічні можливості для того, щоб виконати це безпечно для людей і навколишнього середовища”, - сказав М.Самокиш.

ІНФРАСТРУКТУРА

“Херсонським авіалініям” надано у постійне користування 298 га із земель державної власності

На Херсонщині активно ведуться роботи з відновлення авіаційної діяльності аеропорту. Зараз для його розміщення комунальному підприємству “Херсонські авіалінії” надано у постійне користування майже 298 га із земель державної власності, затверджено відповідний проект землеустрою. Про це йдеться у відповідному розпорядженні обласної держадміністрації, підготовленому за матеріалами фахівців Головного управління Держземагентства в області.

ПЛАНИ

Кабінетом Міністрів України схвалено проект Закону України “Про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми на 2013-2017 роки”

На засіданні Кабінету Міністрів України 6 лютого 2013 року схвалено відкликаний, зважаючи на закінчення каденції Верховної Ради України VI скликання та зміну складу Кабінету Міністрів України, проект Закону України “Про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми на 2013-2017 роки”.

Загальнодержавна цільова науково-технічна космічна програма на 2013-2017 роки (далі – Програма), яка затверджується законопроектом, є 5-ю космічною програмою незалежної України та першим етапом здійснення важливих для подальшого розвитку космічної галузі Урядових документів – Концепції реалізації державної політики у сфері космічної діяльності на період до 2032 року (схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів від 30.03.2011 № 238) та Плану заходів щодо її виконання (затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25.01.2012 № 48).

Метою реалізації Програми є підвищення ефективності використання космічного потенціалу для вирішення актуальних завдань соціально-економічного, екологічного, культурного, інформаційного і науково-освітнього розвитку суспільства, забезпечення національної безпеки і оборони та захисту геополітичних інтересів держави.

Орієнтовний загальний обсяг фінансування для реалізації Програми складає 2,58 млрд грн, у тому числі з державного бюджету – 1,12 млрд грн.

Проектом Програми передбачається:

– створення системи геоінформаційного забезпечення та проведення моніторингу надзвичайних ситуацій з використанням космічної інформації;

– запуск 3 космічних апаратів (дистанційного зондування Землі “Січ-2-1”, науково-технологічного “Мікросат” та університетського “УМС-1”);

– створення космічного ракетного комплексу “Циклон-4” на пусковому центрі Алкантара (Бразилія) та сприяння створенню національної супутникової системи зв’язку “Либідь”;

– гарантоване оперативне надання органам виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері національної безпеки та оборони, послуг з космічного зв’язку і ретрансляції даних, координатно-часового та навігаційного забезпечення, а також розповсюдження інформації супутників дистанційного зондування, розроблення сучасних технологій її спеціального використання;

– проведення фундаментальних наукових космічних досліджень з астрофізики, космічної біології і матеріалознавства, підтримка використання наявної наземної космічної інфраструктури у міжнародних наукових експериментах, виконання науково-освітніх програм;

– створення новітньої ракетно-космічної техніки та технологій її виготовлення;

– сприяння комерційній експлуатації ракет-носіїв “Циклон-4”, “Зеніт-2SLБ”, “Зеніт-3SLБ”

(“Наземний старт”), “Зеніт-3SL” (“Морський старт”), “Дніпро” та Національної супутникової системи зв’язку “Либідь”;

– розвиток міжнародного співробітництва (з РФ, країнами ЄС, Бразилією, Канадою, Білоруссю, США, Казахстаном), розширення співпраці України з Європейським космічним агентством.

Реалізація Програми дасть змогу:

– забезпечити трансфер космічних технологій в реальний сектор економіки держави (шляхом розвитку та ефективного використання космічного потенціалу України для вирішення актуальних завдань, що постають перед державою), підвищити можливості доступу громадян до сучасних інформаційних технологій, а для наукових працівників можливості інтеграції у світову систему наукових досліджень;

– сформувати економічно стійку, конкурентоспроможну, диверсифіковану ракетно-космічну галузь національної економіки, що забезпечить провадження космічної діяльності відповідно до сучасних вимог та національних інтересів і перетворить її в дієвий інструмент державної політики.

В РАМКАХ ЗБОРІВ

З неба – на нових системах

У Миколаєві, на базі аеромобільної бригади Високомобільних десантних військ Збройних Сил України, завершилися збори офіцерів повітряно-десантної служби аеромобільних військ, спеціального призначення Сухопутних військ і ВМС ЗС України, морської піхоти, навчальних закладів, а також спецпризначення Внутрішніх військ МВС України.

– Головним завданням зборів стало вивчення та опанування фахівцями повітряно-десантної служби нових систем спуску та приземлення, що незабаром будуть прийняті на озброєння Збройних Сил України: парашута спеціального призначення "Статус СН" типу "крило" та комплекту зйомного бортового обладнання вертольота "Адаптер 1М", – зазначив керівник зборів, заступник командувача Високомобільних десантних військ ЗС України – начальник повітряно-десантної служби полковник Юрій Галушкін.

За його словами, всі завдання, що стояли перед учасниками зборів, були виконані.

– При цьому було досягнуто головне – безпеку десантування з використанням новітніх засобів таким чином, що жоден з військовослужбовців не зазнав травмувань, – відзначив полковник Юрій Галушкін. – За підсумками зборів, кожен учасник отримав допуск до самостійної підготовки особового складу з використання комплекту бортового обладнання "Адаптер 1М" у своїх підрозділах.

Враховуючи те, що найближчим часом нові зразки буде прийнято на озброєння в ЗС України, планується закупівля 20 комплектів "Адаптер 1М" і 200 комплектів парашутних систем "Статус СН" та запасних парашутних систем ПЗ-80.

Це, на переконання полковника Юрія Галушкіна, допоможе вивести на новий рівень можливості аеромобільних, розвідувальних та спеціальних підрозділів Українського війська з доставки їх в район виконання завдань та наступною евакуацією.

Загалом протягом зборів виконано 272 стрибки з парашутом, з яких 84 було зроблено з використанням парашута спеціального призначення "Статус СН". Водночас, учасники зборів зробили 212 спусків із застосуванням бортового обладнання "Адаптер 1М" та 30 підйомів (під час тренування евакуації розвідгрупи).

Ярослав Чепурний.
м. Миколаїв.
Фото Юрія Кошковського.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Контроль над звичайними озброєннями – пріоритет для України

Як відомо, впродовж 2013 року Україна головує в Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ). Серед пріоритетів нашої держави - посилення механізмів контролю над звичайними озброєннями та заходів зміцнення довіри і безпеки.

Прагнення досягти цієї амбітної мети ґрунтується на значному досвіді, що його Україна набула за понад 20 років сумлінного виконання низки міжнародних договорів та угод у зазначеній сфері, а саме: Договору про звичайні збройні сили в Європі, Віденського документа про заходи зміцнення довіри і безпеки, міжурядових двосторонніх угод з Польщею, Білоруссю, Угорщиною та Словаччиною про додаткові заходи зміцнення довіри і безпеки у прикордонних районах, а також Договору про відкрите небо.

Їхньою важливою складовою є інспекційний режим. Предметом інспектування є інформація, яку держави-учасниці офіційно надають через робочі органи ОБСЄ у м. Відень (Республіка Австрія) про свої збройні сили, зокрема кількість і місцезнаходження певних категорій військової техніки і озброєння, плани проведення військової діяльності тощо.

Передбачається, що цього року провідні держави-учасниці ОБСЄ приділятимуть значну увагу позиції нашої держави з питань виконання міжнародних договорів та угод у сфері контролю над звичайними озброєннями. Україна має й надалі беззастережно виконувати свої міжнародні зобов'язання, щоби забезпечити позитивне ставлення партнерів до ініціатив, які вона просуватиме в ОБСЄ. Тому Генеральний штаб Збройних Сил України, як єдиний орган, на який покладається завдання забезпечити інспекційну діяльність у цій сфері на території України, заздалегідь готується до напруженої роботи задля підтримання на високому рівні іміджу нашої держави.

Аби показати характер і масштаб завдань, наведемо лише один приклад. Новий інспекційний рік за Договором про звичайні збройні сили в Європі розпочнеться 17 березня 2013 року. Україна буде зобов'язана прийняти на своїй території (без права відмови) понад 20 іноземних груп від інших держав-учасниць Договору. Інспектуванню підлягатимуть військові частини, військово-навчальні заклади, бази (склади, арсенали) Збройних Сил України та підприємства України, на території яких базуються (виробляються) озброєння та військова техніка, які підпадають під кількісні обмеження, а саме: бойові танки, бойові броньовані машини (БМП, БТР), артилерійські системи калібру більше 100 мм, бойові літаки, бойові (транспортні) вертольоти та мостоукладачі.

Україна також має право здійснювати інспекційну діяльність на території інших держав-учасниць міжнародних договорів та угод у сфері контролю над звичайними озброєннями. Розроблені Генеральним штабом Збройних Сил України річні плани проведення контрольних заходів поза межами нашої держави погоджуються на рівні Кабінету Міністрів України. Цього року перші інспекції за Віденським документом про заходи зміцнення довіри і безпеки відбудуться у суміжних державах вже в лютому. За встановленою процедурою, про їхні результати Україна у двотижневий термін офіційно повідомить робочі органи ОБСЄ у м. Відень.

Управління верифікації Генерального штабу Збройних Сил України.

Для зміцнення довіри і безпеки

Під час свого головування в Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) Україна має намір надати нового поштовху переговорному процесу та сприяти якісному оновленню режиму контролю над звичайними озброєннями. Це завдання складне, адже для ухвалення рішень у робочих органах організації необхідно проводити тривалі консультації і досягати порозуміння між 57 державами-учасницями.

Натомість 12 лютого розпочались перші заходи нового інспекційного року за Віденським документом про заходи зміцнення довіри і безпеки. Так, інспекцію зазначеного району на території Автономної Республіки Крим проводить інспекційна група Литовської Республіки. Інспекторів супроводжує начальник 1242-го Центру забезпечення реалізації договорів (м. Одеса) полковник Олександр Биков з групою офіцерів Центру та представників Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

– Планом інспекції передбачено проведення вертолітного обльоту району інспекції визначених військових частин. Зокрема, литовські інспектори працюватимуть у окремій бригаді берегової оборони та бригаді тактичної авіації Повітряного командування "Південь", – зазначає начальник Управління верифікації Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майор Ігор Федотов. – А оскільки в межах району інспекції дислокуються військові частини Чорноморського флоту Російської Федерації, до супроводження іноземних інспекторів також долучатимуться представники російської сторони. Порядок взаємодії під час проведення таких контрольних заходів докладно визначений у відповідній міжурядовій угоді, підписаній у листопаді 2010 року.

Іншу інспекцію зазначеного району, але вже у західному регіоні нашої країни розпочала інспекційна група Словацької Республіки. Інспекторів супроводжує група офіцерів Центру забезпечення реалізації договорів (м. Львів) на чолі з підполковником Юрієм Ткачуком, який тимчасово виконує обов'язки начальника Центру.

Своєю чергою, Україна розпочала інспекцію зазначеного району у західній частині Словацької Республіки. Групу інспекторів очолив начальник відділу міжнародних договорів у сфері контролю над звичайними озброєннями – заступник начальника Управління верифікації Генерального штабу Збройних Сил України полковник Андрій Ґудзь.

За встановленою процедурою, докладний звіт про результати інспекції держава-учасниця зобов'язана у двотижневий термін надати до робочих органів ОБСЄ у місто Відень. Отримана інформація узагальнюється, аналізується та обговорюється у межах Форуму ОБСЄ зі співробітництва у галузі безпеки. Тож, відповідно, кожний контрольний захід є перевіркою готовності держави, що інспектується, дотримуватися положень Віденського документа не лише на словах, а й на ділі.

Довідка. У межах Форуму ОБСЄ зі співробітництва у галузі безпеки триває робота з оновлення Віденського документа про заходи зміцнення довіри і безпеки. Зокрема, він передбачає певні обмеження військової діяльності, розвиток багатосторонніх і двосторонніх контактів у військовій сфері, обов'язкову демонстрацію нових зразків основних систем озброєння та військової техніки, що надходять на озброєння збройних сил держав-учасниць.

Чинна редакція документа видана 2011 року, але об'єктивно потребує змін і доповнень. Конкретні пропозиції для обговорення у місті Відень (Республіка Австрія) готують національні зовнішньополітичні відомства спільно з органами, які безпосередньо опікуються питаннями контролю над звичайними озброєннями. Під час роботи з оновлення Віденського документа враховується практичний досвід його імплементації, насамперед – проведення контрольних заходів (інспекцій зазначеного району та відвідувань з оцінки наданої інформації).

В Україні завдання щодо забезпечення інспекційної діяльності за міжнародними договорами та угодами у сфері контролю над звичайними озброєннями покладено на Генеральний штаб Збройних Сил України. Безпосередніми робочими органами є Управління верифікації та підпорядковані йому регіональні центри (група) забезпечення реалізації договорів.

www.mil.gov.ua

НА ЗБОРАХ...

Обрано новий склад Громадської ради при Міноборони

У Києві, в Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України, відбулися установчі збори Громадської ради при Міністерстві оборони України. Про її роботу звітував голова ради генерал-майор у відставці Юрій Михайленко. Водночас було обрано новий склад цього консультативно-дорадчого органу оборонного відомства.

Під час заходу наголошувалося, що однією із форм участі громадян в управлінні державними справами є саме робота у складі громадських рад при органах виконавчої влади. Як свідчить діяльність цього консультативно-дорадчого органу, чимало громадських організацій бажає долучитися до процесу підготовки та прийняття управлінських рішень. Торік, до речі, у складі Громадської ради при Міністерстві оборони України таких було понад 70. А до нового складу ради подали заявки майже 100 громадських об'єднань.

– Протягом звітного періоду проведено 8 засідань ради та 12 засідань правління, два круглих столи в гарнізонах, під час яких відбулися консультації з широкого кола питань життєдіяльності вітчизняного війська. Члени громадської ради взяли участь у підготовці багатьох проектів законів та нормативно-правових документів щодо вирішення питань соціального захисту військовослужбовців та членів їхніх сімей, активізували військово-патріотичну роботу та провели низку заходів патріотичного виховання молоді, – повідомив Юрій Михайленко. – У полі зору громадської ради також були питання щодо запобігання проявам корупції, утилізації надлишкових і не придатних до використання запасів озброєння та боєприпасів тощо. У цілому Громадська рада успішно виконала покладені на неї завдання.

Слід зазначити, що напередодні проведення установчих зборів ініціативна група, яку очолював голова Федерації авіаційного спорту України Герой України Олександр Галуненко, опрацювала заявки громадських організацій до нового складу ради. Деяким громадським об'єднанням відмовили в участі у зборах через недостовірність наданої інформації, невідповідність статутних завдань організацій діяльності Українського війська та з інших причин, що регламентовано відповідною постановою Кабінету Міністрів України. Тож делегати сімдесяти двох організацій, які того дня прибули до Будинку офіцерів, сформували новий склад ради такою ж кількістю громадських організацій.

На першому засіданні новоствореної Громадської ради при Міністерстві оборони України, яке заплановано провести 19 лютого 2013 року в Центральному будинку офіцерів, буде обрано її голову та визначено основі напрямки діяльності на поточний рік.

ХРЕСНА ХОДА

Образ Володимира Рівноапостольного у вартових неба

До військових і членів їх родин у військове містечко Липники, де дислокуються частини Повітряного командування "Захід", в межах всеукраїнського військово-християнського хресного ходу прибула ікона і мощі Рівноапостольного князя Володимира. Ці святині вже кілька місяців поспіль подорожують військовими частинами Збройних Сил України.

Молебень відслужив військовий капелан отець Василій Мирончак. Він зазначив, що благодатні святині вже побували у багатьох гарнізонах та військових частинах. І скрізь вони надихали впевненість, віру, силу та зміцнення духу. Рівноапостольний князь Володимир вважається небесним покровителем Збройних Сил України. Тому з благословення Предстоятеля Української Православної Церкви Блаженнійшого Митрополита Київського і всієї України Володимира в іконописній майстерні Києво-Печерської Лаври була написана ця велика ікона і передана в дар армії.

Військовослужбовці, працівники та їхні рідні отримали можливість прикластись до частини мощей та помолитись перед іконою князя Володимира. Про цю подію кожний присутній на молебні пам'ятатиме все життя, – зазначив керівник Західного регіонального представництва Всеукраїнського міжконфесійного релігійного християнсько-військового братства підполковник запасу Юрій Давидов.

Владислав Назаркевич. Фото Юрія Давидова.

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

У Севастопольській приймальні Міністра оборони України військовослужбовці Збройних Сил України, звільнені в запас або у відставку, члени їхніх родин, громадяни, які вирішили звернутися особисто до Міністра оборони, одержать безкоштовну висококваліфіковану правову допомогу. Про це повідомив керівник регіональної громадської приймальні майор юстиції Олег Григорчук.

Відкрито громадську приймальню у Криму

Громадська приймальня Міністра оборони України в Севастополі розташувалася в приміщенні міського військового комісаріату по вулиці Пролетарська, 30. Вона відкрита по вівторках і четвергах з 9 до 18 години. Вхід у дні прийому до приміщення – безперешкодний.

У регіональній приймальні працює також телефонна "гаряча лінія", що створена для своєчасного надання послуг інформаційно-довідкового характеру в сфері діяльності оборонного відомства. Для цього можна звернутися й у будь-який день за телефонами (0692) 42-82-62, 41-03-26.

Очікується, що громадська приймальня в Криму стане ефективним механізмом інформування громадян і військовослужбовців про соціальні ініціативи Міністра оборони, заходи щодо реформування й розвитку Збройних Сил, а також надання допомоги в оформленні документів правового характеру. А звернення можна буде відслідковувати також і в он-лайн режимі.

За словами голови організації солдатських матерів Севастополя Надії Савицької, що ввійшла до складу регіональної суспільної приймальні на громадських засадах, робота сконцентрується на допомозі військовослужбовцям, ветеранам війни й військової служби, членам їхніх родин у вирішенні існуючих соціальних проблем.

Севастопольська приймальня стала однією з п'яти приймалень, які відкрито на базі військових комісаріатів у Донецьку, Львові, Чернігові й Києві. Головною метою їх створення є підвищення та зміцнення іміджу, налагодження плідного діалогу між вітчизняним оборонним відомством і громадськими організаціями, різними верствами населення. А також – своєчасне й публічне реагування Міністерства оборони на ініціативи й звернення громадян.

Руслан Семенюк.

ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

Ветерани пам'ятають холодну війну

12 лютого у Військово-історичному музеї ПС ЗС України пройшла зустріч ветеранів Дальньої авіації з нагоди 50-річчя з дня першого польоту екіпажів ДА ВПС Радянського Союзу у світовий океан на розвідку реальних цілей – авіаносних угрупувань ВМС США та інших країн НАТО. В одному залів музею зібралися колишні військові льотчики та штурмани – ветерани 2-го окремого важкого бомбардувального авіаційного корпусу, котрі брали участь у підготовці та особисто виконували такі польоти у складі екіпажів стратегічних бомбардувальників Ту-95, ветерани 24-ї Повітряної армії, яка була створена після розформування 2-го ОВБАК, свідки величі Дальньої авіації.

Начальник музею полковник запасу Володимир Дерновий коротко розповів про історію створення корпусу та про події, котрі передували "польотам за кут", як в Дальній авіації називалися ці розвідувальні польоти.

Свої витоки корпус брав з 8-ї Повітряної армії ВПС Червоної армії, котра була сформована в грізному 1942 році легендарним льотчиком генерал-полковником Т.Хрюкіним. Немало славних сторінок вписали льотчики об'єднання в формуляри частин, визволяючи рідну землю та Європу від фашистської чуми. Після її завершення, в листопаді 1945 року, вона змінила своє найменування, стала 2-ю ПА та отримала місце постійної дислокації – м. Вінниця. З тих пір історія об'єднання нерозривно пов'язана з містом над Бугом.

Спочатку у складі 2-ї ПА було 6 авіадивізій, дислокованих на території всієї України та за її межами від Стрия на заході і до Моздока на Кавказі. На озброєнні були літаки, на яких радянські льотчики перемогли у війні: Іл-4, Лі-2, американські Б-24 "Ліберейтор" та Б-25 "Мітчел". У 1949 році об'єднання отримало нову назву – 43-а ПА, а частини почали отримувати важкі бомбардувальники Ту-4, а згодом – реактивні Ту-16.

На початку 60-х – нове реформування. 43-тя Повітряна армія стає ракетною, а з тих авіаційних з'єднань та частин, котрі залишились, було сформовано 2-й ОВБАК. Саме його льотчикам, штурманам, авіаційним технікам та інженерам довелося вписати немало славних сторінок в історію радянської Дальньої авіації.

Наказ на виконання польотів на розвідку авіаносних угруповань НАТО було отримано на початку 1963 року. Політ літаки повинні були виконувати парою: Ту-95М мав необхідне для фотографування обладнання, а Ту-95К – радіолокаційне обладнання, котре допомагало на безмежних морських просторах знайти військові кораблі США. Польоти здійснювалися з аеродрому підскоку Оленья на Кольському півострові. Літаки облітали скандинавський півострів (повертали, робили кут, звідки походить вираз "полёты за угол", тобто нейтральними водами на простори Атлантики) і прямували на простори Атлантики. 8 годин до зустрічі з авіаносцями, стільки ж, на повернення. Майже завжди поруч – винищувачі тієї чи іншої країни НАТО.

Перший політ з метою виявлення в районі Азорських островів авіаносця Ентерпрайз, котрий йшов на бойове чергування в Середземне море, як водиться, був невдалим. Не вдалося знайти та сфотографувати його й під час наступного польоту другій парі. Честь зробити перші фото з повітря авіаносця США Форрестол, що повертався з бойового чергування в Середземному морі, випала екіпажу заступника командира узинської авіадивізії І.Шиханова, котрий підняв свій Ту-95М з аеродрому Оленья в ніч з 21 на 22 лютого 1963 року. Так був відкритий лік успішній бойовій роботі.

Своїми враженнями про ті польоти поділилися ветерани авіації колишні військові льотчики О.Буянов та І.Герасименко.

І.Герасименко у свій час виконав більше 30 таких розвідувальних польотів, має наліт понад 7 тисяч годин.

– Кожен з тих польотів пам'ятний, кожен мав свої особливості. Майже добу за штурвалом витримати складно. З часом накопичується втома. Та коли з'являлися винищувачі НАТО, втома зникла. До того ж, пілотували вони зазвичай агресивно, часом елементи конструкцій літаків розділяли десятки сантиметрів. Літаючи над океаном, ми добре розуміли, що вся надія – тільки на техніку. Якщо станеться надзвичайна ситуація і літак навіть успішно приводниться, все рівно в океані нас ніхто не врятує. У цьому була складність польотів.

Ветерани висловили свою вдячність колективу музею за ту роботу, яку вони проводять задля збереження пам'яті про ті героїчні часи.

Віктор Гедз.
"Крила України".

ВИХОВАННЯ

Бажані гості

8 лютого до Харківського університету Повітряних Сил завітали у гості ліцеїсти Київського військового ліцею імені Івана Богуна. Після зустрічі, сніданку та відвідування казарми юні військові дізнались про напрямки підготовки в університеті. Заступник начальника університету з навчальної роботи полковник Юрій Стасєв розповів про історію та сьогодення навчального закладу, а начальник навчального відділу полковник Михайло Литвиненко довів правила прийому до університету та порядок подачі документів.

Наступним етапом екскурсії було ознайомлення з навчально-матеріальною базою університету. Ліцеїсти побачили зразки авіаційного озброєння, авіадвигуни та відвідали навчально-тренувальний комплекс льотного факультету університету.

– Ми сьогодні побачили багато цікавого. Але і без цього чимало ліцеїстів намагатимуться вступити до університету, – розповів учень ліцею молодший сержант Ігор Вернигора.

Також гості відвідали музей, де прослухали лекцію та побачили цікаві експонати різних періодів становлення навчального закладу. Залишається лише сподіватися, що відвідувачам запам’ятається час, проведений в Харківському університеті Повітряних Сил, і невдовзі вони повернуться сюди, але вже як курсанти!

Олександра Баранова.

ВИСТАВКИ

Визволителі – погляд крізь століття

Під такою назвою у приміщенні бібліотеки-філії № 8 міста Вінниця відбулася виставка світлин фондів кімнати Бойової Слави місцевого полку зв’язку, який очолює підполковник Дмитро Задворнов. У нашій газеті уже не вперше виходять матеріали про активну діяльність цієї частини у сфері військово-патріотичного виховання молоді.

Так і цього разу у заході взяла участь учнівська молодь школи-гімназії №30, а також і військовослужбовці згаданої частини. Вечір організатори присвятили Дню захисника Вітчизни і запросили на нього ветеранів Великої Вітчизняної війни, учасників бойових дій в Афганістані та військовослужбовців, які брали участь у миротворчих операціях під егідою ООН.

Програма творчого вечора, окрім огляду виставки та експозиції бібліотеки, була багата на цікаві виступи, дискусії, сольні виступи та вікторини. Своїм бадьорим настроєм та гумором звеселила присутніх ветеран Великої Вітчизняної війни полковник у відставці Ольга Твердохлебова, яка стала героїнею програми “Розсміши коміка” на одному з центральних телеканалів. Присутні її одразу впізнали, і Ольга Іванівна, як професійний оратор, зачарувала аудиторію цікавими розповідями часів війни, поєднуючи їх з витонченим гумором.

Учасник бойових дій в Афганістані полковник у відставці Никифор Лисиця розповів слухачам про непрості будні пекельного неба Афганістану, саме так він назвав одну із своїх поетичних збірок. Також Никифор Олексійович зачитав свій новий твір на тему афганської війни, у якому за-

кладено відповіді на риторичні запитання: кому потрібна була ця війна і навіщо було пролито стільки крові…

Бойову обойму воїнів-миротворців представив заступник головного редактора газети “Крила України” полковник Сергій Сизоненко. Він вручив завідувачу бібліотеки Світлані Поплавській поліграфічну продукцію (книги на воєнну тематику), видані творчим колективом газети. Також полковник Сизоненко повідав присутнім про нелегке життя африканського континенту і ту неоціненну поміч, яку нині надають українські миротворці неспокійним республікам – Ліберії та Конго.

– Особливість миротворчої діяльності полягає в тому, щоб досягти кінцевої мети без жодного пострілу, – підкреслив Сергій Володимирович. – А щодо нинішнього просвітницького заходу, хочу звернутися до нашої молоді. Сьогодні ви не просто учасники історично-виховного заходу на тему захисту Вітчизни. Представники старших поколінь, кому доводилося воювати, зокрема присутня Ольга Іванівна, своїми розповідями несуть інформацію про історію, яку не пишуть у підручниках, про характер нашого народу, що гартувався у пеклі війни. І кожен з вас тепер є носієм цієї інформації, яку може передати своїм дітям.

Учні та військовослужбовці закріпили почуте та побачене на цікавій вікторині, яку провів начальник клубу полку зв’язку старший прапорщик Віталій Кирницький. Найактивніших учасників своїми авторськими збірками нагородив Никифор Лисиця.

– Із бібліотекою ми співпрацюємо вже давно, – розповідає Віталій Кирницький. – Навіть уклали відповідний договір. Частина розташована зовсім близько, і це дає змогу без жодних ризиків відвідувати її фонди нашим військовослужбовцям. Крім того, тут є Інтернет-зала, де наші воїни можуть поспілкуватися із батьками по “Скайпу”, бо на режимному об’єкті (в частині) цього робити не можна. До Дня захисника Вітчизни ми проведемо ще не один подібний захід і залучимо якомога більше допризовної молоді, – резюмував Віталій Кирницький.

Юрій Ігнат. “Крила України”.
Фото автора.

ЮВІЛЕЇ

Морозний лютневий ранок у 42-му гарнізонному Будинку офіцерів розпочався жваво та дуже енергійно, адже цього дня стіни ГБО урочисто зустрічали гостей та винуватців знаменної події – 70-річчя 48-го окремого гвардійського Нижньодністровського ордена Суворова III-го ступеня розвідувального авіаційного полку.

Нам – 70!

Передислокація льотчиків-розвідників з Івано-Франківщини на Хмельниччину розпочалась у травні 2004 року. Вже за рік, у 2005-му, в результаті об’єднання 32-ї окремої розвідувальної авіаційної ескадрильї з бомбардувальною авіаційною бригадою у Старокостянтинові було сформовано авіаційну бомбардувально-розвідувальну бригаду Повітряних Сил Збройних Сил України. Правонаступником слави, героїзму і звитяги 48-го ограп нині є розвідувальна ескадрилья Старокостянтинівської бригади тактичної авіації імені Петра Франка, якою командує підполковник Віктор Поздняков.

Довідка. Розвідувальна ескадрилья, а спочатку 40-й авіаційний полк швидкісних бомбардувальників, розпочала свій шлях у 1939 році на аеродромі Шаталове. У грудні 1941 року полк був реформований в окремий розвідувальний авіаційний полк. За мужність та героїзм, проявлені в боях з фашистськими загарбниками, в 1943 році полку було присвоєно почесне звання “Гвардійський” і реформовано у 48-й окремий гвардійський розвідувальний авіаційний полк. Авіатори полку відзначились в боях за оборону Москви, Сталінграда, в Орловсько-Бєлгородській, Ясько-Кишинівській, Віденській, Будапештській операціях, битвах за Дніпро, за Берлін, у визволенні Праги. Воїни 48-го ограп за мужність і героїзм нагороджені 2308 орденами та медалями Радянського Союзу, а також нагородами Англії, Польщі, Болгарії. Шестеро з авіаторів стали Героями Радянського Союзу, а один з них – гвардії капітан О.Рогов, що направив свою палаючу машину в колону ворожих військ, був навічно зарахований у списки однієї з ескадрилей полку.

Життя розкидало особовий склад полку по всій Україні та пострадянському простору. Однак з нагоди свята до Старокостянтинова з’їхалося чимало однополчан, серед яких командир полку гвардії полковник у відставці Геннадій Стромило, командир 32-ї окремої розвідувальної ескадрильї гвардії полковник у відставці Олександр Жуков, командир 2-ї ескадрильї, заступник командира з льотної підготовки гвардії підполковник у відставці Ігор Табанюк, заступник командира з повітряної розвідки Старокостянтинівської бригади тактичної авіації, а нині помічник штурмана Командування Повітряних Сил ЗС України полковник Олексій Меженський та інші. З вітальним словом до присутніх у залі військовослужбовців, працівників та ветеранів звернувся начальник Старокостянтинівського гарнізону полковник Микола Коваленко, побажав усім міцного здоров’я, оптимізму та віри у перемогу на кожному кроці життя.

За доброю традицією після урочистої частини на гостей чекав святковий концерт, від щирого серця підготовлений творчим колективом Будинку офіцерів. Під величні фанфари ведуча заходу, інструктор 42-го ГБО Анастасія Браун, привітала авіаторів-розвідників з визначною датою, побажала їм і надалі своєю відданою службою нагадувати всьому світові про те, що мирне небо України – в надійних руках. До щирих зичень долучилися й артисти творчих студій і вокальних гуртків Старокостянтинівського Будинку офіцерів, які презентували глядачам свої пісенно-танцювальні дарунки. З концертної сцени ювілярів і членів їхніх родин вітали солістки народного аматорського гурту естрадної пісні “2+3” Ірина Качан, Катерина Аргунова, Ліза Черв’ятюк, Анастасія Мельничук, вихованці дитячо-юнацького спортивно-танцювального клубу “Данс Ліцей” Ігор Зайчук, Олександра Бабенко, Роман Соломахін, солістка студії сучасного танцю “Блек Данс Імперіал” Анна Свістунова, а також Катерина Грохольська, Ірина Ткачук, капітан запасу Олександр Петрук та інші.

Варто підкреслити, що більшість артистів, незалежно від їхнього віку, дуже близькі до війська, адже це доньки і сини, дружини і сестри діючих військовослужбовців гарнізону та вже мами і татусі майбутніх Захисників Вітчизни.

Концертна програма на честь 70-річного ювілею 48-го окремого гвардійського розвідувального авіаційного полку залишила у глядачів світлі та щирі емоції. Надзвичайно дружня, затишна атмосфера та піднесено-урочистий настрій дозволили присутнім не лише відпочити душею й тілом, але й долучитися до прекрасного світу мистецтва.

Під завершальні акорди на сцену вийшли усі, хто створював свято для ювілярів та їх гостей. Бурхливими оплесками глядачі зустріли фінальну пісню. Так, попурі з улюблених авіаційних пісень різних поколінь разом із вокалістами Олександром Петруком, Катериною Аргуновою та Іриною Качан стоячи співав увесь зал.

Залишаючи стіни 42-го гарнізонного Будинку офіцерів, гості ділилися своїми враженнями від почутого та побаченого. Висловлювали щирі сподівання, що такі теплі зустрічі бойових побратимів будуть частішими та неодмінно проходитимуть саме у 42-ому ГБО – закладі, де і про життя поспілкуватися можна, і отримати велике художньо-естетичне задоволення від мистецтва.

Євген Блискун.
м. Старокостянтинів.
Фото Ірини Шликової.

Штурм неба

Реактивные истребители II поколения

СССР, единственный из великих держав, пришел к концу Второй мировой войны (1939-1945 гг.) без собственной реактивной авиации

Несмотря на это отставание в гонке вооружений, разруху и послевоенный кризис авиационного производства, советская оборонная промышленность смогла в кратчайшие сроки совершить настоящую революцию, ликвидировать разрыв и вывести советскую авиацию на передовые технические позиции.

Еще в годы Великой Отечественной войны СССР предпринял попытку создания самолета с комбинированной силовой установкой, включавшей поршневой и воздушно-реактивный двигатели. Это было паллиативное решение, но оно считалось наиболее жизнеспособным. Техника в те годы развивалась так стремительно, что самолет И-250 быстро морально устарел, и ему на смену в 1946 году пришли реактивные истребители первого поколения МиГ-9 и Як-15, которые начали вытеснять поршневые машины. В этом году для СССР с первыми серийными турбореактивными самолетами по-настоящему началась реактивная эра.

В марте 1946 года авиационных конструкторов пригласили в Кремль и изложили требование: создать реактивный истребитель с околозвуковой скоростью. Выполнить это задание было достаточно сложно. Истребитель должен был иметь максимальную скорость у земли 1000 км/час, на высоте 5000 м – 1020 км/ч, практический потолок 13 000 м, а дальность полета на высоте 10 000 м 1200 км. Заданием предусматривалась возможность увеличения дальности полета путем подвески дополнительных топливных баков или размещение 200-кг бомбовой нагрузки. Вооружение должно было состоять из одной 45- и двух 23-миллиметровых пушек.

Официально основанием для создания новых перспективных самолетов стало постановление ЦК КПСС и Совета Министров СССР от 11 марта 1947 года №492-192, которое утвердило план опытного строительства на 1947 год, и приказ Министерства авиационной промышленности (МАП) от 15 апреля того же года №210.

Заметим, что в течение 1946-1947 гг. авиапромышленность осваивала выпуск первых отечественных реактивных самолетов. Намеченные правительством меры определили темп развития реактивного двигателестроения в стране и предусматривали при этом три этапа.

На первом, переходном этапе предусматривалось для накопления опыта использовать трофейные немецкие двигатели Jumo-004 с тягой 900 кгс и BMW-003 с тягой 800 кгс. Это самолеты Як-15 и МиГ-9, в то время уже построенные с трофейными двигателями.

На втором этапе ставилась задача освоения на советских заводах лицензионных (?) английских двигателей "Дервент" с тягой 1600 кгс и "Нин" с тягой 2200 кгс. (наше обозначение РД-500 и РД-45). Это были реактивные одномоторные истребители МиГ-15 (с двигателем РД-45), Ла-15 и Як-23 (с двигателем РД-500) и двухмоторный бомбардировщик Ил-28 (с двигателями РД-45), построенные в опытных образцах в 1947-1949 гг. и сразу же поступившие в серийное производство, а также трехмоторный бомбардировщик Ту-14.

На третьем этапе в общих чертах намечено было всемерное форсирование работ по отечественным реактивным двигателям силами конструкторских бюро В.Климова, А.Микулина и А.Люльки. Все двигатели рассчитывались на долголетнюю перспективу и должны были развивать тягу 3000-8000 кгс.

В общих чертах было намечено и развитие реактивного самолетостроения, которое реализовывалось впоследствии в три этапа на протяжении 5-6 лет.

Первым делом – "пламенный" мотор...

Создание советских реактивных истребителей второго поколения неразрывно связано с английской двигателестроительной компанией "Роллс-Ройс", а точнее с ее двигателями "Нин" и "Дервент".

Как известно, после окончания Второй мировой войны Великобритания являлась центром мирового реактивного двигателестроения. Англичан очень интересовал сбыт своих турбореактивных двигателей (ТРД).

Вторая половина 1940-х годов ознаменовалась массовым переходом военной авиации на газотурбинные двигатели (ГТД). Советский Союз располагал тогда лишь двигателями РД-10 и РД-20 – копиями немецких BMW-003 и Jumo-004. Получение доступа к трофейным немецким турбореактивным двигателям позволило советской авиапромышленности совершить качественный скачок в развитии реактивной авиации. В планах практически всех ОКБ появились задания на разработку боевых самолетов с ТРД.

В то время в Советском Союзе проводились работы над аэродинамикой и конструкцией будущих машин, велись другие важные работы, такие как создание катапультируемого кресла пилота и разработка новых, более мощных, чем трофейные ТРД. Расчеты показали, что для перспективного самолета необходим двигатель, развивающий тягу около 3000 кгс. В Советском Союзе такой двигатель на тот момент отсутствовал, и никто не мог гарантировать, что самолетостроители получат его в ближайшей перспективе. В качестве основы для разработки у советских инженеров имелись только немецкие двигатели BMW-003 и Jumo-004, но ни один из них нельзя было доработать, чтобы получилось что-либо подходящее для нового самолета-истребителя.

Летом 1946 года советский торговый представитель в Великобритании сообщил о возможности приобретения в этой стране мощных, по меркам тех лет, ТРД "Дервент" и "Нин". Существует легенда, что когда об этом доложили И.Сталину, он не поверил сообщению, заявив: "Неужели есть дураки, торгующие своими секретами?.." Но дураков не было, а были коммерсанты, заинтересованные в сбыте своего товара. Кроме того, родина турбореактивных двигателей с центробежным компрессором продавала отнюдь не новейшие разработки.

Советские специалисты по двигателям и авиационному материаловедению были отправлены в Великобританию, чтобы из первых рук получить информацию о новых реактивных двигателях Nene и Derwent фирмы "Roll-Royce"

Из доклада бывшего военного представителя СССР в Великобритании А.Синяка и инженера В.Бирюлина следует, что английские специалисты фирмы "Роллс-Ройс" не только ознакомили представителей СССР со своими достижениями, но и провели с ними довольно обширный курс обучения по конструкции и особенностям эксплуатации своих ТРД.

17 июня 1946 года вышло постановление Совета Министров СССР, разрешавшее Министерству авиационной промышленности закупить в Великобритании по 10 экземпляров обоих двигателей – "Дервент" и "Нин". Третьим пунктом постановления предписывалось МАПу внести предложение о постройке экспериментальных самолетов с этими ТРД.

Желающих строить реактивные самолеты оказалось много, ведь каждый главный конструктор хотел внести свою лепту в общее дело. Однако первым в списке МАП значилось ОКБ-155, возглавляемое Артемом Микояном – братом Анастаса Микояна, до 1947 года являвшегося министром торговли (включая внешнюю) СССР. Именно через Министерство торговли осуществлялись торговые операции и покупка английских двигателей.

В конце 1946 года в Великобританию была направлена с широкими полномочиями комиссия в составе главного конструктора А.Микояна, главного конструктора двигателей В.Климова и ведущего специалиста по авиационному материаловедению профессора С.Кишкина.

Советской делегации удалось закупить в Великобритании новейшие ТРД фирмы "Роллс-Ройс": 10 единиц Nene (Нин-1) с тягой до 2270 кгс и 10 единиц Derwent (Дервент – V) с тягой 1590 кгс. Еще 15 двигателей Нин-1 были проданы Советскому Союзу в марте 1947 года. Важным достоинством закупленных двигателей был значительный ресурс их работы – 180 часов против первоначально 25 часов у советских РД-10 и РД-20.

Закупка этих ТРД дала мощный толчок для развития отечественного реактивного двигателе- и самолетостроения. Двигатели, предназначенные для СССР, еще только собирались на английских заводах, а Совет Министров СССР своим постановлением от 15 февраля 1947 года решил вопрос об их постройке на отечественных предприятиях в обход общепринятых норм и правил, т.е. без приобретения лицензии. После тщательного анализа и изучения, снятия чертежей и испытаний конструкторы приступили к созданию двигателя советского производства. Переделанный двигатель Nene вскоре сошел с конвейера Государственного авиационного завода №45 под маркой РД-45.

6 января 1948 года министр авиационной промышленности СССР М.В.Хруничев докладывал Сталину: "Заводы №45 и №500 обязаны были скопировать и организовать производство английских двигателей "Нин-1" и "Дервент-V". Первые двигатели изготовлены и 30-31 декабря 1947 года прошли нормальные сдаточные испытания со следующими данными: РД-45 ("Нин"-1) и РД-500 ("Дервент-V") – тяга, соответственно, 2150 и 1630 кгс; удельный расход топлива – 1,01 и 1,06 кг /кгс-час; вес 821 и 595 кг. Полученные данные полностью соответствуют английским двигателям..."

Позже англичане предъявили СССР иск по поводу незаконного копирования их ТРД. Однако советские специалисты пытаясь довести тягу "Нина" до стандартных 2270 кгс, расширили воздушные каналы двигателя, увеличив расход воздуха. При разбирательстве это сыграло свою роль, представители фирмы вернулись ни с чем.

Но выяснение отношений этим не закончилось. Летом 1948 года английская газета "Дейли мейл" в материал под заголовком "Продажа 50 моторов фирмы "Роллс-Ройс" помогает "красным ученым" писала: "Сведения разведкиговорят о растущей мощи русской реактивной авиации. Эти сведения показывают колоссальные научные и технические усилия, которые имеют целью создать наиболее мощные в мире воздушные силы..."

Итак, двигатели "Нин" и "Дервент" получили в СССР обозначения РД-45 и РД-500 соответственно. Самолетостроительные ОКБ получили задания на разработку новых опытных самолетов под эти двигатели. Так был дан старт созданию в СССР второго поколения реактивных истребителей. Новые задания, как упоминалось выше, были утверждены правительством 11 марта 1947 года. По требованию ВВС, вооружение реактивных машин должно было состоять не менее чем из трех пушек калибра 23 мм и выше. Обязательным было наличие воздушных тормозов и герметической кабины.

Сроком сдачи опытных самолетов на испытания был назван декабрь 1947 года. Требования отражали назначение новых истребителей: ведение маневренного воздушного боя с истребителями и бомбардировщиками противника, отражение налетов вражеской авиации, действия по наземным целям и воздушная разведка...

Получив задания на разработку новых опытных самолетов самолетостроительные ОКБ, ринулись в бой за первенство...

Реактивный марафон. Як-23 вырвался вперед..., но "повис в воздухе"

В соответствии с мартовским постановлением правительства ОКБ-115 А.Яковлева поручили создание фронтового истребителя с двигателем "Дервент-V".

В этой машине должны были быть воплощены в металл все последние достижения как отечественной, так и мировой авиационной промышленности: средства аварийного покидания самолета (катапультные кресла), герметическая кабина летчика и др. Кроме того, уже начались проработки идеи стреловидного крыла – в те годы "шаг в неизведанное". Совмещать все эти "накрутки" сразу в одном самолете было рискованно. Поэтому, упреждая возможные промахи, в ОКБ-115 приняли решение в инициативном порядке параллельно заложить две машины с ТРД "Дервент-V" и прямым крылом – Як-23 и Як-25. О разработке Як-23 долгое время помалкивали, что в острой конкурентной борьбе было немаловажно.

В начале марта 1947 года Главный конструктор утвердил эскизный проект самолета. А.Яковлев избрал наиболее простой подход. Не применяя никаких конструктивных новшеств (старая реданная схема и толстое прямое крыло, отсутствие гермокабины и воздушных тормозов), а также максимально ограничив вооружение (две пушки калибра 23 мм) и запас горючего, он добился необычайной быстроты постройки и испытаний своего первого самолета под новый двигатель "Дервент-V" – легкого истребителя Як-23. Поскольку машину построили по инициативе ОКБ-115, то ни в каких планах военных она не значилась. Поэтому лишь после личного обращения министра авиационной промышленности М.Хруничева к главкому ВВС 11 ноября 1947 года второй прототип истребителя передали на государственные испытания. Вооружение Як-23 вместо планировавшихся пушек Ш-3 (не выдержавших государственные испытания) состояло из двух орудий НР-23 калибра 23 мм.

Як-23 стал первым советским истребителем с новыми двигателями, поступившим на государственные испытания в НИИ ВВС. Самолет показал максимальную скорость всего 925 км/час. Планка в 1000-1025 км/час оказалась ему не по плечу.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

Павло Лебедєв: “Ми не збираємося ні з ким воювати, але скривдити себе не дамо”

Восени цього року українських юнаків востаннє призвуть на строкову службу – надалі армія України стане контрактною. Павло Лебедєв ексклюзивно для УНІАН відповів на питання, пов’язані з переходом на професійну армію: розповів, скільки грошей знадобиться для реформи, яке майно МО планує продавати цього року та коли відзначать останній дембель.

– Повідомлення про те, що цього року хлопців до Збройних Сил призиватимуть востаннє, стало довгоочікуваною сенсацією. Отже, військо без призовників – яким воно буде?

– Професійним. А значить – контрактним. За один рік служби солдата не можна навчити не те що на танку або літаку, але навіть на машині їздити. Якщо ми говоримо про професіоналізм, то це – контракт. Військові повинні стріляти, літати, їздити і плавати, а не плац підмітати.

Інше питання – реформування армії в принципі. Сьогодні армія – вже не радянська, але й ще не сучасна. Мобільність, швидкість реагування та розгортання сил вийшли на перший план. Сьогодні кожен солдат повинен бути універсальним, його роль у сучасному динамічному бою зросла багатократно, як і вимоги до знань та навичок. У нашій армії з часів Союзу залишилося багато неефективного майна, техніки та запасів, які тихо і мирно приходять в занепад, залишаючись на балансі Міноборони, гальмуючи оновлення і модернізацію частин. Моє завдання – вивести армію зі “сплячки”, позбавитися від зайвої ваги на армійському тілі, що заважає і відволікає військових від головного завдання – бойової підготовки.

– А що армія збирається продати з зайвого?

– Повторюся, з часів Союзу залишилося багато неефективного майна, яке не експлуатується і лежить фактично мертвим тягарем на балансі Міноборони. Потрібно позбутися від нього чесно і прозоро – через продаж на публічних аукціонах. Якщо це робити тихо, вночі і під ковдрою, як це робилося в 2005-му і 2010-му – тоді все було розтринькано за різними схемами – то користі війську не буде, не залишиться ні землі, ні квартирНаприклад, сьогодні є вже понад 400 містечок, які стоять порожніми. Це інфраструктура, яку потрібно передати місцевій владі, інвесторам та іншим власникам, які в цих містечках щось побудують. Це інвестиції, робочі місця, податки, регіональний розвиток. Однак найголовніше – армія звільняється від баласту, тягаря, як людина від зайвої ваги після різдвяних свят.

– В умовах “звільнення від баласту” контрактники нам будуть по кишені?

– Про доцільність і вартість контрактної армії в Україні висловилися вже всі, хто тільки не полінувався. Але ще жоден експерт не спромігся порахувати реальні цифри і порівняти. Мені як економісту завжди трохи дико чути подібні розмови…

– Навіть при нинішньому бюджеті і існуючому обсязі фінансування МО?

– Так. У нас бюджет – 15 млрд, це з урахуванням кризових явищ в економіці. З них на грошове забезпечення витрачається 9 млрд, з яких 5 млрд – на підрозділи, які до армії мають непряме відношення – вищі навчальні заклади, військкомати, медицина, охорона баз і арсеналів і т.п. Для того ж, щоб підняти грошове забезпечення контрактників і офіцерів, потрібно 1,2 млрд грн. Це – менше 10% бюджету. Така сума не є непосильною, адже мова не йде про збільшення бюджету в рази. Це абсолютно реально.

– Наскільки “схудне” оновлена армія в чисельності після відмови від призову?

– Йдеться про реформування, а не про скорочення. Реформа відбувається за рахунок частин забезпечення, а не бойових підрозділів, тобто ми говоримо про реформування шляхом заміни більше 30 тис. “строковиків” на приблизно 18 тис. контрактників. Деякі військові підуть через вислугу років, частина з них отримає можливість перевестися з підрозділів забезпечення в бойові підрозділи.

Ми говоримо про реформування шляхом приведення чисельності Збройних Сил до оптимальної, виходячи з бойового складу родів військ та їх забезпечення, а також вивільненні підрозділів, які не впливають на бойову готовність.

– Отже, призову більше не буде…

– Останній призов відбудеться цієї осені, а в 2014 вже відзначимо останній “дембель”. Термін переходу на контракт – цей рік і наступний, і все – у нас професійна армія, при відповідній чисельності.

– Що визначає популярність професії військового за контрактом? Чому йдуть на контрактну службу?

– Офіцером потрібно стати, це не тільки освіта та лейтенантські погони. Це потрібно мати покликання. Служба в армії – це привілей, і людина, яка присвячує себе захисту Вітчизни, повинна свідомо обирати саме такий спосіб життя.

Важливим, звичайно, є мотиваційний аспект. У минулому році за підтримки Президента України та Уряду було підвищено вдвічі грошове забезпечення особового складу Військово-Морських Сил, льотного складу та наземним авіаційним спеціалістам, які забезпечують безпеку польотів, військовослужбовцям високо мобільних десантних військ і частин спеціального призначення. Це стимулювало зростання кількості військовослужбовців контрактної служби. Флот, до прикладу, на сьогодні укомплектований контрактниками на 62%. Мінімальна зарплата – від 3500 грн. Разом з виплатами за вислугу років та надбавки за корабельну службу сума заробітної плати може досягати більше 5 тисяч.

Але гроші – не єдиний спосіб мотивації. Наприклад, ми змінюємо уклад служби згідно з досвідом контрактних армій інших країн. Ми говоримо про безумовне підвищення інтенсивності бойової підготовки, і про участь у миротворчих місіях, що теж сприятиме зростанню професіоналізму, а значить, і грошового утримання.

– Від кого буде захищати армія Україну?

– Доктрина нашої країни – позаблоковість. Ми не збираємося ні з ким воювати, але – не дамо себе скривдити. Ми миролюбна країна, і підтримуємо міжнародні зусилля щодо зміцнення миру. Але армія завжди повинна бути готова відбити будь-яку агресію. Наше завдання – максимальне забезпечення умов для професійного розвитку військових, з використанням сучасної техніки, і міцного “тилу” – соціального захисту військовослужбовців.

– Чи можете ви порівняти стан української армії 20 років тому, після розвалу Союзу, і сьогодні?

– Після розпаду СРСР в Україні перебувала майже мільйонна армія. Мільйон! І тоді армію кинули напризволяще. Щоб не скорочувати цивілізовано, їй створили умови для самоліквідації, щоб військові розбіглися від голоду і холоду. Я звільнився з армії в середині дев’яносто третього, а вже з кінця 93-го та у 94-му офіцери по 6-9 міс. не отримували грошей. А у них сім’ї, діти, дружини. Саме у той період було закладено негативне ставлення до військових, що сьогодні проявляється в низькому престижі військової служби.

Але з 2010 року ставлення влади різко змінилося. У минулому році середній наліт у льотчиків військової авіації склав понад 50 годин. Це найвищий показник за всю історію Української армії – він майже втричі перевищив показники минулих років. У цьому році торішня динаміка буде продовжена.

– Як виміряти ефективність змін в армії?

– Головне – повернути офіцеру гідність захисника Батьківщини. Якось я проводив збори з офіцерами, сиділо чоловік 150. Я запитав: хто з вас протягом новорічних свят був з дружиною на публіці (в ресторані, театрі) у формі – підніміть руки. У кращому випадку, підняли руки чоловік з тридцять. Це – яскрав показник ставлення суспільства – офіцер, який раніше пишався формою, усвідомлював, що він є захисником, що він є символом і обличчям, остерігається образ, коли виходить у публічне місце в мундирі. Це серйозна проблема – ставлення самого суспільства до військовослужбовців. А воно, суспільство, повинно бачити у військовому у першу чергу свого захисника. Не тільки від агресора, але і Захисника з великої літери – від хулігана, бандита, рятівника на пожежі, при стихійних лихах…

– Що нового вдалося зробити міністерству вже цього року?

– Спочатку нам довелося розібратися з боргами – ми виплатили майже 100 млн грн підрядникам, залишилося ще близько 16 млн… Скоротили заборгованості по зарплаті співробітникам держпідприємств Міноборони.

Вже перерахували в бюджет Міноборони майже 10 млн грн від реалізації залишкового майна.

Продовжуємо позбавлятися від запасів мін і снарядів, які у нас з 1945 року зберігаються. Працюємо з партнерами щодо їх утилізації: на переробку 3 мільйонів мін у рамках програм НАТО Україні виділено 25 млн євро.

Також кроком назустріч військовим – як тим, що зараз служать, так і відставникам та ветеранам – я вважаю відкриття регіональних громадських приймалень Міністра оборони. У приймальнях буде надаватися безкоштовна професійна юридична консультація, можна буде оформити необхідні документи та отримати актуальну інформацію.

– А що із забезпеченням військових житлом?

– Це – одна з найболючіших проблем оборонного відомства. Сьогодні ми робимо все можливе для її вирішення. Зараз ми розробляємо державну програму, спрямовану на повний соціальний захист військовослужбовців. Забезпечити військових житлом – завдання, поставлене Президентом, і ми його виконаємо. Механізм реалізації зараз розробляється і буде представлений трохи пізніше. Це справа не одного дня.

– У вас 5 дочок. Ви б хотіли, щоб вашими зятями стали офіцери?

– Це буде їхній вибір. Але військовий квиток наречених я запитаю…

Микола Бондарчук.

ЗАХИСНИКИ ВІТЧИЗНИ

Чому командування у захваті від офіцера захвату?..

Проходить службу у Варшавсько-Одеській ордена Суворова ІІІ ступеня зенітній ракетній бригаді Повітряного командування "Південь", якою командує полковник Олександр Третьяков, молодий перспективний офіцер, якого командування відзначає як сумлінного професіонала своєї справи, вимогливого до себе й підлеглих, наполегливого й здатного до постійного самовдосконалення командира.

– У всьому, чим би не займався капітан Сергій Мазін, він завжди прагне досконалості, будь то виконання завдань несення внутрішньої служби чи бойового чергування або участь у тактичних навчаннях з бойовою стрільбою. Мислить творчо, завжди знаходить оригінальні та нестандартні рішення. Має високий рівень спеціальної та технічної підготовки, постійно працює над удосконаленням професійних знань. Своїми діловими та моральними якостями цей молодий офіцер привертає до себе людей та позитивно впливає на їх поведінку. Стимулює підлеглих до ініціативних та сміливих дій, які базуються на ґрунтовних знаннях та належному бойовому вишколі, – так розповів про підлеглого командир зенітного ракетного дивізіону підполковник Сергій Бурлака.

Хто ж він, цей молодий офіцер, якого у частині ставлять як взірець виконання військового обов'язку та передовий досвід якого сьогодні наразі впроваджується в інших підрозділах?

Начальник відділення приймально-передавальних пристроїв радіотехнічної батареї одного з дивізіонів прославленої зенітної ракетної бригади капітан Сергій Мазін – представник не просто військової династії, а саме династії офіцерів-зенітників. Він народився на Херсонщині, де на той час, у місті Цюрупинську, проходив службу його батько, Петро Краснославович. У сім'ї хлопців росло двоє – Олексій та Сергій. Як і більшості дітей військовослужбовців, у дитинстві хлопцям довелося трохи поїздити по гарнізонах, прощаючись із друзями-товаришами й знайомлячись з новими людьми. Щоправда, братам Мазіним у цьому плані пощастило трохи більше за тих, хто переїжджав з Далекого Сходу до Європи, а потім – знову кудись в Забайкалля чи Середню Азію. Адже служба полковника запасу Петра Мазіна пройшла у різних областях одного, південного регіону України. Винятком – Харків, де глава сім'ї служив після Цюрупинська й до Первомайська. У запас батько звільнився декілька років тому з посади начальника зенітних ракетних військ Повітряного командування "Південь". До речі, військовослужбовцем у сім'ї Мазіних був не лише батько, а й мати, Олена Борисівна, яка у запас звільнилася у званні старшого прапорщика.

У шкільні роки Сергій займався боксом, захоплювався футболом. Останнє офіцер не полишає й сьогодні. Недалеко той час, коли він навчатиме ганяти м'яча й свого трирічного сина Тимура. Принаймні й Сергій, і його кохана дружина Ірина на це сподіваються, адже по всьому видно малюк вдався як у маму, так і у тата.

Першим батьківським шляхом пішов у доросле життя старший із братів. Олексій Мазін вступив до тодішнього Київського військового інституту управління та зв'язку. Після закінчення вузу офіцер служив в Антонівці, на Херсонщині, та Первомайську. Сьогодні капітан Олексій Мазін проходить службу у кращій частині зенітних ракетних військ Повітряних Сил Збройних Сил України, що дислокується у Феодосії, на посаді заступника начальника командного центру з озброєння.

Сам же Сергій одразу ж обрав для себе вуз із спеціалізацією вартових неба – Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Закінчивши у 2007 році факультет зенітних ракетних військ ХУПС, лейтенант Сергій Мазін прийшов до Варшавської-Одеського ордена Суворова ІІІ ступеня зенітної ракетної бригади Повітряного командування "Південь", де проходить службу й сьогодні.

Отож, на офіцерських посадах капітан Сергій Мазін проходить службу ось уже шостий рік поспіль. Вже через рік після закінчення університету молодий офіцер взяв участь у тактичних навчаннях з бойовою стрільбою на полігоні "Чауда", за підсумками яких був заохочений командувачем Повітряних Сил Збройних Сил України.

– У всьому, чим він займається, Сергій Петрович прагне, перш за все, досконалості, – продовжив свою розповідь командир дивізіону. – Головною метою службової діяльності він вважає навчання особового складу не тільки теоретично, а й практично, тому серйозну увагу офіцер приділяє особистому прикладу у володінні технікою та підтриманні її у справному стані. Багато уваги він також приділяє опануванню кожним військовослужбовцем відділення приймально-передавальних пристроїв радіотехнічної батареї суміжних спеціальностей. Під час раптової перевірки комісією Генерального штабу Збройних Сил України у грудні 2012 року капітан Мазін взяв активну участь у налаштуванні апаратури та підготовці підрозділу до заступлення на бойове чергування після здійснення маршу дивізіоном в новий позиційний район, завдяки чому підрозділ вчасно заступив на бойове чергування та якісно відпрацював по контрольних цілях.

Ось уже понад п'ять років офіцер Мазін проходить службу у складі бойової обслуги як офіцер захвату. Неодноразово, як за підсумками 2010 та 2011 навчального років, так і під час проведення залікових занять на навчально-тренувальному центрі, він відзначався як кращий офіцер захвату й заохочувався командуванням частини. Молодий офіцер по-справжньому любить свою професію та насправді є прикладом для наслідування – у цьому командування підрозділу й частини переконано.

Олексій Тригуб.

КОНТРАКТНА СЛУЖБА

Нові висоти професійних сержантів-авіаторів

Кузня молодших командирів авіаційного профілю – так вже охрестили Військовий коледж сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.
Про особливості навчання у військовій установі, історія якої розпочалася лише у 2010 році, як ніхто інший може розповісти начальник коледжу полковник Костянтин Сюлєв.

– Товаришу полковнику, розкажіть чим саме приваблює військовослужбовців диплом випускника вашого навчального закладу?

– Ми здійснюємо підготовку та підняття фахового рівня військових авіаторів інженерно-технічного профілю для всіх видів Збройних Сил.

Першим напрямком нашої роботи є відбір на курсантські посади абітурієнтів з числа випускників шкіл або військовослужбовців-контрактників. У цьому випадку їхня підготовка триває протягом 2,5 років за освітньо-кваліфікаційним рівнем "молодший спеціаліст".

Після випуску з коледжу ці військовослужбовці можуть розраховувати на подальшу службу в ролі авіаційних фахівців з експлуатації повітряних суден, обладнання повітряних суден та спеціалістів з експлуатації наземних засобів радіоелектронного забезпечення польотів.

Інший важливий фронт робіт викладачів коледжу полягає у навчанні військовослужбовців-контрактників, які прибули к нам з військ у військовому званні "сержант". При цьому на момент вступу у них обов'язково повинен бути освітньо-кваліфікаційний рівень "молодший спеціаліст" чи вищий.

Контрактники-авіатори з цивільними дипломами протягом шести місяців профільної підготовки в Харкові зможуть "дорости" до середнього рівня підготовки сержантів. Простіше сказати, документи випускника коледжу дозволять їм у своїх стройових авіаційних частинах обіймати посади, що прирівнюються до посади головного старшини батальйону. Звісно ж, такі службові перспективи передбачають певний авторитет у колективі та відповідне підвищення грошового забезпечення.

– Виходячи з авіаційної специфіки навчання курсантів, яким чином здійснюється складна фахова підготовка?

– Інтеграція нашого навчального закладу до Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба надає безмежні можливості використовування бази цього вузу в наших інтересах. На сьогодні потенціал університету складає 52 доктори та 418 кандидатів наук, а також 2 лауреати Державних премій, 11 заслужених діячів науки і техніки України, 3 заслужених працівники народної освіти України, 3 заслужених працівники освіти і вищої школи.

Усі педагогічні працівники університету та коледжу мають велику валізу знань та вмінь з експлуатації відповідних зразків озброєння та військової техніки. Свій безцінний досвід служби у військах вони спрямовують на підготовку майбутніх офіцерів та їхніх перших помічників у військах.

Зазначу, що основною складовою підготовки молодших командирів у коледжі є практичні заняття та аеродромна практика. Адже від кінцевих знань авіаційних техніків та інженерів залежить справність авіатехніки, а відтак – життя пілотів.

Так, спільно з видовим вузом, на фондах якого утримується коледж, з перших днів нашого існування налагоджено практичні заняття на навчальному аеродромі. На цьому основному військовому об'єкті курсанти отримують спеціальні навички з ремонту та експлуатації військових літаків, озброєння і радіоелектронного обладнання.

Досить активно залучаються й ангари технічно-експлуатаційної частини навчальної авіаційної бригади, розташованої в Чугуєві.

Практична підготовка курсантів також здійснюється в спеціалізованих аудиторіях, навчально-виробничих майстернях. Важливим етапом на шляху до вдосконалення навиків є проходження стажування у військових частинах та на авіаремонтних підприємствах.

– Сержант у військах вже стає синонімом слів "лідер" та "професіонал". Тож на яких принципах ґрунтується виховання основи нашого війська?

– Нашим курсантам та слухачам ми з першого дня навчання передаємо певний патріотичний настрій та романтику служби військового авіатора. На мою думку, це і є першою "цеглиною" у фундаменті підготовки професійного сержантського корпусу. Для цього ми забезпечуємо курсантів усім необхідним для служби та відпочинку, аби вони сповна відчули турботу держави про них.

Поступово наші вихованці стають гідними почесного звання захисника Вітчизни. Духовно зростаючи, чимало наших вихованців беруть участь у олімпіадах, конкурсах зі знання рідної мови, громадському та спортивному житті університету.

Приблизно четверту частину від загального обсягу дисциплін відведено гуманітарному блоку. При цьому багато годин з основ лідерства та інших предметів проводяться у формі практичних занять. Адже наші випускники повинні бути всебічно розвинутими, аби завжди бути на висоті у роботі із колегами та підлеглими.

Варто зазначити, що умови проживання та проведення вільного часу курсантів коледжу постійно покращуються. Так, нещодавно відкрили нове казармене приміщення з урахуванням усіх сучасних вимог щодо життя-буття та організації дозвілля. Там навіть є інформаційно-презентаційний центр.

На думку командування коледжу, така турбота офіцерів спонукає підлеглих до кращого опанування навчального матеріалу та забезпечує нормальний діалог між викладачами та курсантами.

Наведу декілька яскравих фактів з нашої роботи.

За результатами державних атестацій випускників перших двох наборів військового коледжу у 2011 та 2012 роках Державна кваліфікаційна комісія визначила, що переважна більшість випускників показали добру теоретичну і практичну підготовку. Середні бали зі складання комплексного державного екзамену з військово-технічних і спеціальних дисциплін склали тоді 4,4-4,8.

Серед перших випускників Військового коледжу сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба – головний старшина Повітряних Сил Збройних Сил України старшина Руслан Антонюк та чимало головних старшин авіаційних підрозділів та з'єднань. Разом вони є найкращою живою рекламою спеціального навчання на Слобожанщині, а своїми службовими успіхами примножують досягнення коледжу.

Військовий коледж сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба створений 31 липня 2010 року в рамках виконання Концепції створення та розвитку професійного сержантського і старшинського складу Збройних Сил України, затвердженої наказом Міністра оборони України від 18.11.2008 № 567, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 13.05.2009 року № 467 "Про заходи щодо подальшої оптимізації мережі вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів". Також підставою формування навчального закладу став спільний наказ Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 21.09.2009 року № 476/877 "Про додаткові заходи щодо організації підготовки сержантського та старшинського складу за освітньо-кваліфікаційним рівнем "молодший спеціаліст" для Збройних Сил України".

Дмитро Горбунов.
м. Харків.

СВІТ СТУРБОВАНИЙ

КНДР провела випробування ядерної зброї

КНДР успішно провела підземне випробування ядерної зброї, повідомило північнокорейське агентство ЦТАК. У повідомленні наголошується, що випробування "мініатюрного вибухового пристрою" пройшло точно за планом. Раніше в південнокорейському міністерстві оборони оцінили потужність вибуху в КНДР в 6 або 7 кілотонн.

Ядерний пристрій, можливо, був потужнішим ніж під час випробувань в 2009 році, повідомляє підготовча комісія Організації з Договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань. За її даними, вироблений в КНДР вибух спровокував підземні поштовхи магнітудою 4,9. А в 2009 році ядерне випробування призвело до землетрусу магнітудою 4,5.

Барак Обама закликав міжнародне співтовариство "швидко відреагувати" на дії Північної Кореї. Він пообіцяв, що США вживатимуть всіх необхідних заходів для захисту Сполучених Штатів та їхніх союзників. Він підкреслив, що ядерні випробування не змінять безпеку Північної Кореї, а також нагадав, що подібні випробування є порушенням резолюцій РБ ООН по КНДР.

РОЗРОБКИ

Як-130 піде на експорт

Корпорація "Іркут" почала розробку нового легкого штурмового літака на базі навчально-тренувального Як-130, пише газета "Вісті" з посиланням на джерело в оборонно-промисловому комплексі РФ. Закінчення першого етапу робіт заплановано на 2013-2014 роки. Фінансування розробки ведеться із власних засобів "Іркута". Завдяки новому літаку російська корпорація має намір зміцнити свої позиції на світовому ринку, де спостерігається високий попит на штурмовики.

Бойова версія навчального літака одержить прицільний телевізійно-тепловізійний комплекс, який дозволить виявляти цілі в складних метеоумовах та вночі. Крім того, розглядається можливість оснащення Як-130 радіолокаційною станцією. Нове бортове радіоелектронне обладнання для літака орієнтоване на застосування високоточної зброї з лазерним, телевізійним і супутниковим наведенням. Літак також зможе застосовувати й некеровані боєприпаси.

За словами фахівців, уже відпрацьована технологія встановлення на Як-130 системи дозаправки в повітрі. Практичну дальність штурмовика на базі Як-130 планується збільшити із двох до чотирьох-п'яти тисяч кілометрів. Інші подробиці щодо нового проекту поки не відомі.

Легкі штурмовики найбільш затребувані у країнах, що розвиваються. Вони відносно дешеві – не більш 15 мільйонів доларів за штуку – і прості в застосуванні. Хоча такі машини рідко здатні нести більше тонни озброєнь, не мають бронювання й потужного прицільного комплексу, вони успішно застосовуються в конфліктах низької інтенсивності. У цей час на світовому ринку широко представлені британські легкі штурмовики Hawk, бразильські AMX International AMX і чеські L-39.

Слід зазначити, що російські військові розглядали можливість створення легкого штурмовика на базі Як-130, але відмовилися від цієї ідеї. Приводом для відмови стала слабка захищеність пілота, хоча по озброєнню й бойовому навантаженню літак повністю влаштовував військових. Крім того, військові відзначали, що в ролі штурмовика повинен виступати одномісний, а не двомісний літак.

ПРОТИРАКЕТНА ОБОРОНА

Індія відмовилася від "Залізного купола"

Міністерство оборони Індії відмовилося від покупки ізраїльської системи протиракетної оборони "Залізний купол" (Iron Dome). Про це, як повідомляє Defense News, заявив командувач ВПС Індії Норман Аніл Кумар Браун. За його словами, ізраїльська система протиракетної оборони не підходить індійським збройним силам. При цьому Браун не уточнив, які саме параметри системи не задовольняють вимоги військових.

Ізраїль запропонував Індії купити "Залізний купол" в 2010 році. Крім того, ізраїльська компанія Rafael вела з індійським військовим відомством переговори про поставку комплексів ПРО "Праща Давида". Раніше факт проведення переговорів про поставку протиракетних комплексів підтвердили представники міністерства оборони Індії, однак не уточнили, на якій стадії вони перебувають.

В 2009 році міністерство оборони Індії уклало з Ізраїлем угоду про створення спільного підприємства з розробки системи протиракетної оборони середньої дальності, здатної вражати ракети супротивника на відстані до 70 кілометрів. Вартість проекту склала 2,2 мільярда доларів. У ньому беруть участь індійська Організація оборонних досліджень і розробок (DRDO) та ізраїльські компанії IAI і Rafael.

Крім того, Індія займається створенням власної системи протиракетної оборони, до складу якої повинні ввійти протиракети AAD і Prithvi Air Defense. Проект реалізується в кілька етапів, завершення першого з яких намічено на 2013-2014 рік.

ЗАЯВИ

"Сухой" створить двомісну версію ПАК ФА

Компанія "Сухой" поставлятиме винищувачі п'ятого покоління Т-50 (ПАК ФА) на експорт як в одномісній, так і у двомісній модифікаціях. Про це повідомляє "Інтерфакс" з посиланням на президента Об'єднаної авіабудівної корпорації Михайла Погосяна. "Деталі — після того, як будуть підписані відповідні поставні контракти. Тоді й проінформуємо — скільки одномісних літаків, а скільки двомісних", — заявив Погосян на авіасалоні Aero India-2013 у Бангалорі.

За словами президента ОАК, зараз випробування проходять тільки одномісні версії ПАК ФА, але з'являться й двомісні літаки. Погосян також відзначив, що бортове обладнання й рівень його автоматизації дозволить навіть одному пілотові виконувати багатоцільові завдання. На виставку Aero India-2013 Об'єднана авіабудівна корпорація привезла, зокрема, макети винищувача п'ятого покоління FGFA, який розробляється спільно Росією й Індією на базі ПАК ФА, і багатоцільового транспортного літака МТА, також спільної розробки.

Як повідомлялося раніше, Індія планує закупити 144 винищувачі FGFA. Причому більшість із них будуть одномісними. Вартість розробки FGFA оцінюється в 11 мільярдів доларів. У серпні 2012 року Індія оголосила про плани в найближчі 20 років витратити на розробку й закупівлю FGFA близько 35 мільярдів доларів. Перший прототип FGFA Індія повинна одержати в 2014 році, другий і третій — в 2017 і 2019 роках відповідно.

FGFA буде сягати 22,6 метра в довжину й 5,9 метра завширшки при максимальній злітній масі в 34 тонни. Літак одержить двигуни із всеракурсним керуванням вектором тяги й зможе долати до 3,8 тисячі кілометрів. Максимальна швидкість винищувача, приблизно, складе близько двох чисел Маху (близько 2,3 тисячі кілометрів за годину). Крім Індії FGFA поставлятиметься й в інші країни.

ПЛАНИ

"Стрижі" і "Російські витязі" пересядуть на нові літаки

Російські пілотажні групи "Стрижі" і "Російські витязі" перейдуть на нові типи винищувачів не раніше ніж через два роки. Про це, як повідомляє РІА "Новости", заявив віце-прем'єр Росії Дмитро Рогозін. За його словами, поставка винищувачів нових типів пілотажним групам буде відбуватися "у міру створення нової авіаційної техніки, наповнення цією технікою військ ВПС і в міру виходу ресурсу нинішніх літаків".

У цей час "Стрижі" здійснюють польоти на винищувачах МіГ-29, а "Російські витязі" – на Су-27. "Зараз ці літаки вичерпують свій потенціал, через пару років ресурс літаків закінчиться, тому наша пропозиція полягає в тому, щоб пілотажна група "Російські витязі" могла літати на Су-30 і Су-35, а пілотажна група "Стрижі" могла б у перспективі використовувати МіГ-35 і Як-130", – заявив Рогозін.

Наприкінці грудня 2012 року головком ВПС Росії Віктор Бондарев заявив, що "Стрижі" і "Російські витязі" переозброяться на винищувачі Су-30СМ і Су-35, відзначивши, що ці літаки мають гарний ресурс і здатні без проблем виконувати перельоти в різні країни світу. Крім того, планується створити нову пілотажну групу, яка б виконувала показові польоти на навчально-бойових літаках Як-130. Перші польоти така група може виконати вже на МАКС-2013.

УНІФОРМА

Російські військові позбудуться речових мішків

Міністерство оборони Росії вирішило до кінця 2013 року відмовитися від речових мішків, які планується замінити сучасними сумками-баулами. Як пише газета "Вісті" з посиланням на джерело у військовому відомстві, рішення позбавити солдат від "мішків" прийняв міністр оборони Росії Сергій Шойгу. Зовнішній вигляд і форма нових баулів уже затверджені.

В Інтернеті "засвітився" новий російський безпілотник

На сайті уряду Татарстану опублікували фотографію макета нового російського безпілотника, який продемонстрували міністрові оборони в Татарстані. Як відзначається в прес-релізі на сайті регіонального уряду, йдеться про новий БПЛА, розроблений конструкторським бюро "Сокіл".

На фото зображений літальний апарат з V-подібним хвостовим оперенням і двома турбогвинтовими двигунами. Раніше повідомлялося, що "Сокіл" разом з компанією "Транзас" розробляє два нові безпілотники. Перший — розвідувальний або ударний БПЛА масою до п'яти тонн. Другий — масою до однієї тонни. Сукупний обсяг фінансування проектів оцінювався в три мільярди рублів.

Крім "Соколу" і "Транзасу" безпілотники в Росії розробляють кілька компаній. У жовтні 2012 року про спільне створення БПЛА домовилися компанії "МіГ" і "Сухой". Як повідомлялося, мова може йти про важкий ударний літальний апарат.

БЕЗПІЛОТНА АВІАЦІЯ

МОЛОДИМ У НАС ДОРОГА

КБ “Південне” розпочинає спільні дослідження

7 лютого 2013 року в м. Дніпропетровську, на координаційній нараді керівництва ДП “КБ “Південне” і ректорів провідних вищих навчальних закладів Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України (МОНмолодьспорту), підписано Генеральну угоду про спільні дослідження в галузі створення ракетно-космічної техніки.

На початку координаційної наради з вступними промовами виступили: голова Дніпропетровської обласної ради Є.Удод, директор департаменту ліцензування та наукової діяльності МОНмолодьспорту О.В. Якименко, начальник відділу природної та технічної освіти МОНмолодьспорту А.Рибалко.

Учасникам наради був продемонстрований відеофільм про основні розробки КБ “Південне”. Після фільму з доповіддю на тему “Науково-технічний потенціал і стратегія розвитку ракетно-космічної галузі України. Основні наукові і технологічні проблеми. Необхідність об`єднання науково-технічного потенціалу ДП “КБ “Південне” і првідних вищих технічних навчальних закладів країни” виступив Генеральний конструктор – Генеральний директор ДП “КБ “Південне” О.Дегтярев. В розвиток його доповіді щодо основних напрямів співпраці доповіли представники КБ “Південне”: перший заступник генерального конструктора з системного проектування О.Кушнарьов, начальник розрахунково-теоретичного комплексу В.Сіренко, заступник начальника проектного КБ В.Фролов, головний конструктор і начальник проектно-конструкторського бюро космічних апаратів О.Макаров, начальник комплексу нових матеріалів та перспективних технологій О.Потапов.

В обговоренні напрямів співробітництва з ДП КБ “Південне” взяли участь: ректор Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара М.Поляков, ректор Національного аерокосмічного університету “ХАІ” ім. М.Є.Жуковського В.Кривцов, заступник проректора з наукової роботи Національного технічного університету “КПІ” О.Коваль, директор Аерокосмічного університету Національного авіаційного університету В.Шмаров, завідувач кафедри Івано-Франківського Національного технічного університету нафти та газу Б.Копей, ректор Національного технічного університету “Харківський політехнічний інститут” Л.Товажнянський, які підтримали план проведення спільних досліджень в галузі створення ракетно-космічної техніки.

Після обговорення питань співробітництва відбулося підписання Генеральної угоди між Державним підприємством “Конструкторське бюро “Південне” ім. М.К. Янгеля” та 24 вищими навчальними закладами Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України про спільні дослідження в галузі створення ракетно-космічної техніки.

Угоду з ДП “КБ “Південне” ім. М.К. Янгеля” уклали: Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара, Національний аерокосмічний університет “ХАІ” ім. М.Є.Жуковського, Національний технічний університет “КПІ”, Національний авіаційний університет, Київський Національний університет імені Тараса Шевченка, Харківський національний університет радіоелектроніки, Національний технічний університет “ХПІ”, Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна, Івано-Франківський Національний технічний університет нафти та газу, Національний технічний університет “Львівська політехніка”, Сумський державний університет, Донецький університет, Вінницький національний технічний університет, Севастопольський національний технічний університет, Одеський національний політехнічний університет, Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича, Тернопільський національний технічний університету ім. І.Пулюя, Таврійський національний університет ім. В.Вернадського, Криворізький національний університет, Національний гірничий університет, Запорізький національний технічний університет, Придніпровська академія будівництва та архітектури, Національна металургійна академія, Український державний хіміко-технологічний університет.

Основними напрямами спільних досліджень на 5 наступних років визначені:

наукові і прикладні дослідження у сфері системного проектування і конструювання ракет-носіїв і космічних апаратів;

прикладні дослідження в галузі аеродинаміки, тепломасообміну та балістики;

дослідження в галузі технології виробництва ракет-носіїв і космічних апаратів, нових матеріалів, неруйнівних методів контролю;

дослідження у сфері забезпечення міцності конструкцій ракет-носіїв, космічних апаратів і стартових комплексів;

створення сучасних інформаційних технологій розроблення та виробництва ракетно-космічної техніки;

дослідження в галузі створення систем і алгоритмів керування ракетами-носіями і космічними апаратами за новими принципами (безплатформні системи керування та ін.);

дослідження в галузі створення перспективних джерел живлення, способів перетворення енергії;

спеціальні дослідження у сфері створення та випробувань рідинних, твердопаливних і електрореактивних двигунів;

дослідження в галузі створення та використання супутникових систем різного призначення (зв'язок, телебачення, дистанційне зондування Землі та ін.);

розроблення рекомендацій щодо впровадження сучасних економічних моделей та методів менеджменту, в тому числі інноваційного;

дослідження в галузі використання космічної техніки для вирішення глобальних проблем людства в рамках перспективних міжнародних проектів за участю України (антиастероїдний захист Землі, видалення техногенних відходів з навколоземного простору, видалення радіоактивних відходів у далекий космос, прогнозування землетрусів та ін.);

дослідження та узагальнення матеріалів в галузі історії створення ракетно-космічної техніки;

питання підготовки фахівців і наукових кадрів вищої кваліфікації.

Наступним кроком спільної роботи стане укладення двосторонніх договорів між ДП “КБ “Південне” та окремими вищими навчальними закладами Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України. Метою цих договорів буде практичне використання результатів наукових досліджень у ракетобудуванні, підвищення науково-технічного потенціалу університетів та якості підготовки фахівців.

ВІДКРИТТЯ

Астероїд, відкритий в Україні, був названий “Вікіпедія”

Наприкінці січня, в день народження української Вікіпедії, стало відомо, що один з астероїдів Сонячної системи був названий на честь Вікіпедії — вільної енциклопедії. Про це повідомляє УНН з посиланням на в пресслужбу ГО “Вікімедіа Україна”.

Астероїд з номером 274301 був відкритий в Андрушівській астрономічній обсерваторії на Житомирщині. Андрушівська обсерваторія (ААО) — єдина приватна обсерваторія в Україні, заснована 2001 року з ініціативи науковця та підприємця Юрія Іващенка. З 2005 року вона входить до 20 найпродуктивніших обсерваторій світу за спостереженнями малих планет. За цей час у ній було відкрито понад 90 астероїдів, серед яких (117240) Житомир, (133293) Андрушівка, (212723) Кличко та ін.

Пропозиція назвати один із відкритих у Андрушівці астероїдів “Вікіпедія” надійшла від члена правління ГО “Вікімедіа Україна” Андрія Макухи. Ю.Іващенко охоче погодився та подав заявку у Комітет з номенклатури малих планет. Назву було одноголосно схвалено цим комітетом, в який входять 15 поважних науковців зі всього світу.

Новоназваний астероїд (274301) Вікіпедія був відкритий у серпні 2008. Він має 17-ту зоряну величину та здійснює один оберт навколо Сонця за 3,68 роки. Попереднє позначення астероїда — 2008 QH24. Невідомо точно, з чого складається “космічна Вікіпедія”, але, найімовірніше, це каміння та метал. Астероїд на перший погляд нічим не відрізняється від десятків тисяч подібних уламків у головному поясі астероїдів. Однак тепер він слугує першим космічним пам'ятником Вікіпедії та вікіпедистам усього світу.

ТЕСТИ

Maven складено. Почалися його випробування

Фахівці компанії Lockheed Martin завершили остаточне складання і приступили до наземних випробувань марсіанського орбітального зонда Maven (Mars Atmosphere and Volatile Evolution), запуск якого планується на листопад, йдеться в повідомленні НАСА.

Апарат протягом наступних декількох місяців буде проходити випробування на стійкість до вібрації, умов вакууму, екстремально високих і низьких температур, перевантажень і космічної радіації.

Планується, що на початку серпня зонд буде відправлений з цехів Lockheed Martin в космічний центр НАСА імені Кеннеді, де пройде остаточна підготовка до запуску, передає РІА “Новості”.

ГЛОБАЛЬНО

ГЛОНАСС пустили на територію США

США дали згоду на розміщення обладнання для підтримки системи ГЛОНАСС на території ряду американських штатів. Це дозволить збільшити точність визначення координат супутниковою системою, пише газета Дни.ру.

“У США було направлено пропозицію про розміщення станцій збору вимірів (ССІ) на їх території. Принципово вони не заперечують. В даний час проводяться консультації з цього питання”, – повідомив начальник управління технічної політики та якості Роскосмосу Михайло Хайлов.

Підготовка конкретної угоди з американцями про умови і місця розміщення ССІ доручена Центральному науково-дослідному інституту машинобудування, який виступає виконавцем з ряду держконтрактів, що стосуються розвитку ГЛОНАСС. Зараз з американськими партнерами вирішується, хто буде укладати угоду з боку США – це можуть бути Державний департамент або NASA, передають “Известия”.

Вирішення питання про встановлення елементів системи диференціальної корекції і моніторингу (СДКМ) ГЛОНАСС в США зробить вплив на точність визначення координат системою. На борт супутників потрібно закладати якомога точніші ефемериди (тобто координати супутників). Щоб отримати максимально точні ефемериди, потрібно побудувати точну модель, що враховує юагато факторів, аж до впливу на космічний апарат сонячного вітру.

Завдання моделі – з імовірністю до сантиметра визначити, де буде супутник через кілька діб. Вхідними параметрами для побудови моделі є дані про реальний рух супутника. Для того, щоб такі дані одержувати, потрібно бачити, як апарат рухається, і дивитися, як розрахункова модель узгоджується з реальністю. Спостерігати потрібно з найбільшої кількості точок на поверхні Землі. Тому питання про розміщення ССІ обговорюється зараз не тільки з США.

ДОМОВЛЕНОСТІ

Центр Хрунічева не переглядатиме плани з випуску ракет через розбіжності з Казахстаном

Виробник носіїв “Протон-М” – Центр імені Хрунічева не став коригувати плани з випуску ракет після того, як кабінет міністрів Казахстану обмежив кількість запусків “Протонів” на 2013 рік, передає “Казахстан сьогодні”.

“Думаю, що та кількість пусків, яка необхідна нам в цьому році, буде виконана. Ми будували плани виходячи з кількості укладених контрактів, і, вважаю, всі ці контракти будуть виконані. Є певні офіційні документи, узгоджені з казахстанською стороною, і в принципі ніщо не суперечить тому, щоб ми запускали ту кількість “Протонів”, яку на сьогодні необхідно”, – повідомив в інтерв'ю “Известиям” генеральний директор Центру Хрунічева Олександр Селіверстов.

За його словами, найближчим часом “Хрунічев” розраховує в щільному графіку здійснити сім комерційних запусків “Протонами”.

Пам'ять про Головкома жива

Закінчення. Початок у № 6.

Після загибелі капітана Малінкіна 13 липня 1943 року старший лейтенант Єфімов прийняв командування 2-ю ескадрильєю. На той час Олександрові було лише двадцять!..

– Летите фотографувати передній край противника, – наказав якось комескові командир полку. – Що це таке, пояснювати не буду: сам знаєш. Тебе прикриватимуть шість винищувачів.

Так, Єфімов прекрасно знав, у яке пекло його посилають. Він почав ретельно готуватися до вильоту. У його літаку, в кабіні повітряного стрільця, полкові умільці встановили аерофотоапарат таким чином, аби виконати перспективне фотографування наземних об'єктів ворога.

Точно у визначений час Олександр підняв у повітря літак і взяв курс на місто Мстиславль, де його зустріли винищувачі супроводу. Внизу – передній край оборони противника. Єфімов знизився до висоти 50 метрів й під самим носом у німців на великій швидкості низько пішов уздовж лінії фронту. Тим часом повітряний стрілець виконував аерофотозйомку. Льотчик вів машину так, щоб створити найбільш вигідні умови для фотографування. Звичайно, німці не могли не скористатися таким шансом: вони відкрили шалений вогонь.

Завершивши перший захід, Олександр розвернувся й виконав другий, а потім – і третій. Причому – на висоті не більше 20 метрів. Навколо штурмовика бушувало море вогню, але він вперто робив свою справу. Нарешті аерофотозйомку було завершено. З набором висоти Єфімов повів машину від лінії фронту. Фотознімки виявилися на рідкість вдалими, і командувач 2-го Білоруського фронту оголосив екіпажу подяку.

До червня 1944 року Олександр Єфімов виконав 100 бойових вильотів. 26 жовтня 1944 року за героїзм, мужність, відвагу та високу бойову майстерність йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Навесні 1945 року екіпаж Єфімова брав участь у боях над територією Польщі, здійснивши свій 200-й виліт над Гданськом. А свій останній бойовий виліт капітан Олександр Єфімов виконав 5 травня 1945 року вже як штурман 62-го гвардійського штурмового авіаційного полку на штурмовку порту Свінемюнде, що на Балтиці. Всього ж протягом війни Олександр Єфімов виконав 222 успішних бойових вильоти, з яких 47 – на розвідку. Ним особисто та у складі групи було знищено 85 літаків противника на аеродромах та 7 – у повітряних боях. А скільки техніки та живої сили втратив ворог від вогню його літака! Сотні й сотні!

18 серпня 1945 року льотчика-штурмовика Олександра Єфімова було нагороджено другою медаллю "Золота Зірка".

Три Головкоми О.М.Ефімов, В.С.Михайлов, П.С.Дейнекін.

Двічі Герой Радянського Союзу Олександр Єфімов після війни не демобілізувався, а залишився служити Батьківщині, адже просто не мислив себе без авіації. У 1951 році він закінчив Військово-повітряну академію, а в 1957 році – і Академію Генерального штабу. Служив на різних командних посадах у Військово-повітряних силах. Командував авіаційним полком із літаками Іл-10 на озброєнні. Згодом – авіаційною дивізією на МіГ-15 та МіГ-17, Повітряною армією. З 1984 року – Головнокомандувач ВПС – заступник Міністра оборони СРСР. Того ж року маршал авіації Олександр Єфімов був удостоєний Державної премії СРСР за випробування нового озброєння. Заслужений військовий льотчик СРСР. З 1975 року – маршал авіації. Кандидат воєнних наук, професор. Депутат Верховної Ради СРСР 9-11 скликань, депутат Верховної Ради РРФСР, Української та Латвійської РСР. Після звільнення у відставку в 1990 році маршал жив та працював у Москві. З 1990 року – голова Державної комісії з використання повітряного транспорту та управління повітряним рухом при уряді країни.

В останні роки свого життя маршал авіації Олександр Єфімов був головою комісії із взаємодії з громадськими організаціями ветеранів, офіцерів запасу та у відставці при президентові Російської Федерації, а також – президентом Міжнародного благодійного громадського фонду "Перемога-1945".

Не стало маршала авіації 31 серпня 2012 року. Славетний льотчик та видатний воєначальник пішов з життя на 90-му році життя, дізнавшись про смерть близького друга, маршала Радянського Союзу Сергія Соколова. Похований двічі Герой Радянського Союзу маршал авіації Олександр Єфімов у Москві, на Новодівочому кладовищі.

Олексій Тригуб.

Командувач ВПС Швеції генерал-лейтенант С.Нурен в кабіні МіГ-21ФЛ. Пояснення дає перший заступник Головкома ВПС генерал-полковник О.М.Єфімов. Кубинка, травень 1972 р. Архів С.М.Ісаєва.

Бойове хрещення у Криму

12 лютого 1993 року на КиАЗ "Авіант" завершилися приймально-здавальні випробування першого Ан-32П, призначеного для МНС України. Вони складалися з 14 польотів, включаючи один зі скиданням води з висоти 50 м. Створення Ан-32П велося не на порожньому місці. В 1991 р. про необхідність створення ефективного літака для боротьби з вогнем заговорила вже вся світова авіаційна громадськість – саме в період проведення чергового авіасалону в Ле Бурже на півдні Франції палали великі лісові пожежі. Із цього питання французи кілька разів зустрічалися із делегацією "антоновців", яку очолював Генеральний конструктор П.Балабуєв. Після повернення із салону він прийняв рішення почати розробку Ан-32П.

Конструктивно нова машина являла собою звичайний "тридцять другий", оснащений чотирма зовнішніми зйомними баками на 2 т рідини, яку можна скидати як залпом, так і послідовно. На кожному борту два баки встановлювалися тандемом, так що візуально сприймалися як єдине ціле. У випадку залпового скидання з 30– метрової висоти при швидкості польоту не більше 230 км/год вода накривала ділянку 50х150 м, при цьому товщина шару становила 6 см. Крім того, ефективність літака вдалося радикально підняти за рахунок нової тактики застосування. Суть її в тому, що боролися не стільки із пожежею, скільки не допускали її подальшого поширення. Ан-32П також міг викликати опади в потрібному районі, впливаючи на хмари метеопатронами, доставляти й десантувати 27-30 пожежних із спорядженням, перекидати на місця тимчасового базування наземні заправні станції й інші засоби боротьби з вогнем. Демонтувавши баки, літак неважко перетворити на звичайний транспортник.

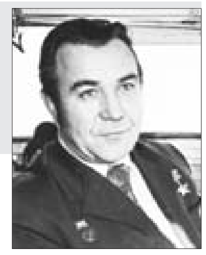
Перший політ нової машини відбувся 16 лютого 1993 р. Ще до завершення випробувань, улітку 1993 р. літак демонструвався на авіасалонах у Парижі й Москві. А восени йому випала перша справжня робота. Та ще й яка! Пожежі того року в Криму пам'ятають дотепер. Горіли найцінніші ліси в районі Ялти, величезні клуби диму застеляли небо, вулиці міста засипав попіл. Влада півострова кинула на боротьбу з вогнем усі сили, аж до добровольців із числа відпочиваючих. Але вогонь підступав до міста. І тоді Ан-32П зняли з випробувань і направили в Крим. Перші ж його бойові вильоти показали, що ефективний засіб боротьби з вогнем нарешті знайдений. Розповідають, що сам тодішній Президент України Леонід Кравчук дзвонив Петру Балабуєву із проханням прискорити добудування й відправлення в Крим другого Ан-32П. І таки друга машина також полетіла до Криму. Виконуючи по 10-15 вильотів на день, екіпажі прицільно скидали до 136 т води щодня.

У червні 1994 р. спільні випробування Ан-32П завершилися. Тоді ж 3 літаки за контрактом, підписаним ізраїльською фірмою ELBIT, вилетіли у Португалію для гасіння там лісових пожеж. За кордоном антоновські екіпажі також працювали дуже інтенсивно, роблячи щодня кожним літаком до 12 вильотів. Усього до завершення боротьби з вогнем загін Ан-32П здійснив 545 вильотів, одержав високу оцінку європейських протипожежних служб і пропозицію продовжити співробітництво.

Сергій Клименко. "Крила України".

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

18 – 24 лютого

18 лютого 1928 р. *народився Герой Радянського Союзу, заслужений льотчик-випробувач СРСР О.М.Тюрюмін.*

18 лютого 1943 р. *створено конструкторське бюро О. О. Мікуліна, зараз "Союз".*

18 лютого 1953 р. *була організована комісія АН СРСР для координації робіт з дослідження та використання космічного простору.*

18 лютого 1957 р. *народився перший заступник начальника Національного університету оборони України, кандидат військових наук, доцент В.М.Тарасов.*

18 лютого 1959 р. *народився перший заступник начальника Озброєння Збройних Сил України С.Г.Гордєєв.*

19 лютого 1955 р. *народився командувач Повітряних Сил Збройних Сил України Ю.А.Байдак.*

19 лютого 1956 р. *народився директор Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України Б.П.Андресюк.*

19 лютого 1998 р. *здійснив перший політ перший серійний легкий транспортний літак Ан-3Т, екіпаж С.М.Цивака.*

20 лютого 1888 р. *народився повітряний ас Першої світової війни Б.В.Сергієвський.*

20 лютого 1923 р. *народився Герой Радянського Союзу, Герой Соціалістичної Праці, Головнокомандувач Військ ППО (1987-1991) І.М.Третяк.*

20 лютого 1938 р. *пройшов державні випробування багатоцільовий літак С3-2.*

20 лютого 1958 р. *відбувся перший політ дослідного перехоплювача ПТ-8-4 ОКБ П.О.Сухого, В.С.Ільюшин.*

20 лютого 1968 р. *народився льотчик-випробувач ДП "Антонов" В.В.Єпанчинцев.*

21 лютого 1967 р. *народився льотчик-випробувач, пілот пілотажної групи "Українські соколи" А.В.Гагарінов.*

21 лютого 2000 р. *здійснено переліт із Прилук на російську авіабазу Енгельс двох останніх стратегічних бомбардувальників Ту-160 з восьми, переданих Україною Росії.*

22 лютого 1897 р. *народився Головнокомандувач Військ ППО СРСР (1948-1952 і 1954-1955) Л.О.Говоров.*

22 лютого 1923 р. *народилась Головний конструктор ВАТ Корпорація "Фазотрон-НІІР" з розробки бортових засобів відображення інформації пілотованих космічних кораблів і станцій Н.В.Шерстюк.*

22 лютого 1944 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР В.О.Мосолов.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

18 – 24 лютого

22 лютого 1963 р. *відбувся перший пуск МБР Р-9А з автоматизованого стартового комплексу "Долина".*

22 лютого 1975 р. *здійснив перший політ перший дослідний екземпляр літака Т8-1 – прототип штурмовика Су-25, В.С.Іллюшин.*

23 лютого 1918 р. *народився льотчик-винищувач, Герой Радянського Союзу О.С.Хлобистов.*

23 лютого 1923 р. *народився льотчик-розвідник, Герой Радянського Союзу А.А.Гатауллін.*

23 лютого 1928 р. *народився льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу, В.Г.Лазарев. Виконав польоти на космічних кораблях "Союз-12" в1973 р. та "Союз-18-1" в1975 р.*

23 лютого 1938 р. *радянські льотчики, які надавали допомогу Китаю у відбитті японської агресії, завдали бомбового удару по авіабазі японців на Тайвані, знищивши 40 літаків, трирічний запас пального, великі склади.*

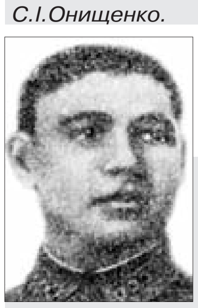

23 лютого 1941 р. *створено Васильківську авіаційну школу механіків (наказ Народного комісара оборони СРСР від 05.02.1941), згодом – Васильківське ВАТУ.*

23 лютого 1941 р. *створено Янівську військову школу авіатехніків. День заснування інженерно-авіаційного факультету ХУПС.*

23 лютого 1954 р. *народився військовий льотчик, командувач Повітряних Сил ЗС України (2010-2012 рр.) С.І.Онищенко.*

24 лютого 1918 р. *народився льотчик–винищувач, Герой Радянського Союзу О.М.Перепеліца.*

24 лютого 1945 р. *І.М.Кожедуб на Ла-7 вперше в СРСР збив реактивний літак противника Ме.262.*

24 лютого 1962 р. *народився перший заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України С.С.Дроздов.*

24 лютого 1963 р. *народився начальник служби пожежної безпеки КПС ЗС України М.М.Попик.*

24 лютого 1965 р. *створено ансамбль Повітряних Сил ЗС України "Крила України" (Центр військово-музичного мистецтва).*

24 лютого 1988 р. *виконано перший політ дослідного екземпляра літака Су-25УТГ (Т8УТГ-1), Устенков.*

Моєму дядькові, Ренгачу Сергію Васильовичу, ліквідатору катастрофи на ЧАЕС, присвячується

Повітряна битва під Чорнобилем

Продовження. Початок в №48-49.

Як згадує Киянченко, що займав у той час посаду заступника командира 92-го ЛЗ, ранок 26 квітня починався буденно: він прибув для несення чергування на виконання медичних завдань на Ан-2, також був Ка-26, що чергував по лісоохоронним заходам. Близько 9.00 йому зателефонував командир ВАТ і попередив, щоб екіпажі нікуди не відлучалися, щось трапилося в Чорнобилі. У період з 11.00 до 13.00 один з Ка-26 Київського ВАТ, пілотований Башориним, на замовлення Укргідромету виконав політ на повітряну розвідку по маршруту Київ-Чорнобиль.

Незабаром у Жуляни прибула урядова комісія з Москви. Перші її представники полетіли близько 13.00 на Ка-26, пілотованому Вороновським, на аеродром Лелев під Чорнобилем. Після висадки пасажирів він, маючи досвід польотів на Ан-2, підібрав і підготував майданчик для приймання "Аннушки", пілотованої Гульком й Цукренком, якою були доставлені ще 10 членів комісії.

Куцюк, що займав у той час посаду командира 92-го ЛЗ Київського ВАТ, згадує, що 26 квітня він був у Жданові, де літав з місцевими екіпажами на Ан-2, навчаючи їх методиці дистанційного зондування землі для пошуку корисних копалин. У перерві між вильотами його терміново викликали на АДП, де командир Київського ВАТ по телефону сказав: "На півночі від Києва проблеми…". Більше повідомити по телефону було не можна, тому Куцюк першим же рейсом вилетів у Київ.

Туди вже злиталися найрізноманітніші комісії. У період з 28 квітня по 17 травня основна частина польотів виконувалася саме для їхніх перевезень на різні аеродроми й майданчики.

В 16.00 26 квітня в аеропорт Жуляни прибув голова урядової комісії Щербина, якого необхідно було доставити в Чорнобиль, але цьому перешкодила гроза, тому він з іншими членами комісії виїхав машинами. Перечекавши негоду, Горяшко вилетів у район катастрофи на вертольоті й прибув туди ще до приїзду автомобілів. На все життя він запам'ятав побачене з повітря в районі 4-го ЕБ: розкиданий реактор, з якого йшов білястий димок, а довкола нього – багато людей і техніки.

Після огляду місця катастрофи й наради начальник Українського УЦА доповів про виконану роботу й ситуацію міністрові ЦА, який повідомив, що до складу Урядової комісії включений його заступник Васін.

27 квітня Ан-30Р, що належав Держкомгідромету (ця машина була переобладнана в серпні 1984 року), виконав виміри в радіоактивній хмарі, що викидав реактор. У цей же день трьома рейсами на Ту-134 і Ту-154 у Москву на лікування відправили перші 129 людей. Тоді мало хто розумів, екіпажі перевозили опромінених людей і самі піддавали себе смертельній небезпеці. Літаки також "набиралися" радіації.

У ці дні доводилося вирішувати й не зовсім властиві керівникові УЦА завдання. Із поширенням пліток у Києві зростала паніка, люди за будь-яку ціну намагалися покинути межі столиці України, у т.ч. і повітряним транспортом. От і доводилося іноді Горяшку й самому виїжджати прямо в аеропорти, де зібралися юрби людей, вимагали дати їм полетіти хоч куди-небудь, але подалі від району катастрофи. Там, разом з персоналом аеропортів, наводив порядок і формував черги у квиткові каси.

Спочатку все навантаження з виконання польотів у район ЛНК лягло на особовий склад 92-го ЛЗ й частково – 86-го ЛЗ Київського ВАТ. Однак у міру того, як з'ясовувалися масштаби катастрофи, стало зрозумілим, що сил і засобів тільки одного об'єднаного загону недостатньо. Тому було ухвалене рішення про створення зведеного авіаційного загону. Як згадує Горяшко, це була саме його ідея, підтримана міністром ЦА.

У наказі начальника Українського УЦА від 17.05.86 " Про формування зведеного авіаційного загону" було зазначено: "З метою впорядкування організації авіаційних робіт із забезпечення розв'язання завдань, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, відповідно до телеграми першого заступника Міністра ЦА від 16.05.86 №161533 НАКАЗУЮ:

1.Сформувати зведений авіаційний загін у складі двох авіаескадрилей з екіпажів повітряних суден, що виконують зазначені роботи, і підпорядкувати його безпосередньо начальникові управління.

2.Командиром зведеного авіазагону призначити заступника командира М'ячковського ВАТ Макарова Івана Сергійовича.

3.Заступником командира зведеного загону – командиром льотного загону призначити командира загону Київського ВАТ Куцюка Олександра Петровича…"

Командиром 1-ї ае транспортних літаків призначили Миракова – командира ае Київського ВАТ, 2-ї ае вертольотів і літаків – Кравченка – командира ае Київського ВАТ. Заступником командира зведеного авіаційного загону з ІАС став Сорокін – начальник цеху АТБ Київського ВАТ, а начальником штабу – Балинський – інженер ЛМК УТО-8.

До складу зведеного загону ввійшли більше 25 літаків і вертольотів та близько 100 авіаційних фахівців. За станом на 1 липня в ньому працювали 181 особа льотного й 60 – технічного складу (без обліку особового складу Київського ВАТ).

Якщо екіпажі Українського УЦА були в курсі обстановки й постійно перебували в готовності до вильотів, то в інших УЦА екіпажі "висмикнули" з повсякденної діяльності й відправили в розпорядження командира зведеного авіаційного загону. А для цього їм довелося виконати тривалі перельоти, наприклад, з Ухти або Новосибірська.

Екіпажі з інших УЦА працювали, як правило, в зоні катастрофи по 10-15 днів, поки їх не замінювали їхні колеги.

Робота цивільної авіацією велася дуже інтенсивно: тільки до 1 липня екіпажі налітали 5479 годин (з них майже 2100 – у зведеному авіаційному загоні), перевезли 299 хворих і більше 2000 фахівців. Польоти виконувалися за заявками Мінлісгоспу, Держкомгідромету й Мінводгоспу СРСР.

18 травня Куцюк одержав від Горяшка направлення в Чорнобиль, представником від цивільної авіації з метою координації виконання польотів з військовими. Прибувши на місце й доповівши заступникові голови Ради Міністрів УРСР Есипенку, що входив до складу Урядової комісії, Куцюк зустрівся з генералом Трибштоком. Вони попередньо обговорили питання взаємодії між військовою й цивільною авіацією щодо завдань, місць, висот і часу їх виконання. Надалі представник від Київського ВАТ постійно перебував при Урядовій комісії для вирішення й узгодження різного роду питань. Його робота офіційно починалася в 7.00 і тривала до 22.00, потім вечеря, невеликий відпочинок і сон на панцирному ліжку в будинку школи. І так 3 доби, після чого його міняв наступний представник, але вже через 6-9 днів треба було їхати в Чорнобиль знову. Держава оцінювала перебування в безпосередній близькості від ЧАЕС в 2 руб. 60 коп. добових, так що ні про які надзвичайні заробітки й не йшлося.

У період з 22 травня по 1 липня у зведеному авіаційному загоні виконували польоти екіпажі 7-го УЦА (Вірменське, Архангельське, Сибірське, західно-сибірське, Комі, УГАЦ, Уральське, Українське) і ДержНДІ. При цьому в роботі брали участь 21 ЛА: 7 Мі-8, 4 Мі-2, 4 Іл-14, 2 Ан-12, 2 Ан-30, 1 Іл-18, 1 Як-40. При цьому наліт Мі-8 склав 1153 год, при цьому вони перевезли 1600 т рідин, виявили 40 пожеж і виконали 252 спуски пожежних. Іл-14 налітали 424 год, Мі-2 – 307, Ан-30 – 92, Ан-12 – 79, Як-40 – 59, Іл-18 – 5 год. Максимальна кількість ЛА, що залучалися в добу від зведеного авіаційного загону, – 12.

5 червня Киянченко на чолі групи з 10 Ан-2 убув у район н.п. Поліське для виконання завдання з дезактивації берегів р.Прип'ять і р.Уж сипучим сорбентом – цеолітом (технічним). Із його спогадів відомо, що речовину доставляли з Казахстану, це був матеріал, що нагадував пісок, але важчий майже в 2 рази.

Цеоліт розсіювався за допомогою стандартного устаткування Ан-2, призначеного для сипучих добрив. При цьому ставилося завдання розсіювати по 3 тонни даної речовини на 1 га берегів, це, за розрахунками, повинно було забезпечити суцільне їхнє покриття шаром товщиною в 1 мм. Було необхідно обробити береги рік на 3-4 км вище за течією від ЧАЕС і на 3-4 км нижче. Кожному екіпажу визначалася ділянка берега довжиною близько 1 км, розсіювання цеоліту виконувалося на швидкості 160 км/год з висот 5-7 м. Поле з Поліського в район роботи й назад займав по 20-30 хв в одну сторону, ще близько півгодини екіпажі працювали над берегами рік. За кожний виліт екіпаж одержував дозу опромінення близько 40 мілірентген. І хоча нормативні документи пропонували наліт 8 годин в день, особовий склад проводив у повітрі, як правило, 10 годин, тому що того вимагала обстановка. І це в умовах радіації й високих температур! Самі польоти виконувалися без радіолокаційного контролю, за правилами ПВП, у проміжках між сходом сонця й початком сутінків. За перші 8 днів роботи авіатори налітали близько 700 годин. Скільки буде потрібно всього польотів, тоді ніхто не знав: пройшла команда "працювати до сигналу "стоп – вистачить".

Через 10 днів, коли за розрахунками доза опромінення льотчиків склала 25 рентген, екіпажі Київського ВАТ замінили авіатори з Полтави, потім – Сімферополя й Харкова. Вони працювали вже на своїх Ан-2.

Після повернення з Поліського літаки перевіряли й, при необхідності, дезактивували на спецмайданчику в Жулянах. У процесі виконання завдання здійснювалася тісна взаємодія з військовими за узгодженням маршрутів, висот і часу польотів. Із цією метою при урядовій комісії постійно перебував представник від Київського ВАТ, а офіційно він значився черговим від командно-льотного складу зведеного загону при Урядовій комісії. Крім того, на пунктах управління цивільних авіаторів завжди встановлювалися дві радіостанції, одна з яких завжди була настроєна на частоту військової авіації. І, найголовніше, за місяці інтенсивної роботи не було зафіксовано жодного випадку небезпечного зближення між військовими й цивільними ЛА.

Варто також відзначити, що за спогадами ліквідаторів, між військовими й цивільними авіаторами склалися теплі й тісні взаємини, панувала обстановка взаємовиручки: екіпажі завжди намагалися допомогти один одному.

Усього в процесі обробки берегів рік використали 1888 тонн сорбенту-цеоліту. А всього цивільними авіаторами було оброблено близько 2000 га зараженої місцевості. Згідно з оцінками вчених, завдяки використанню цеоліту, концентрація цезію в стічних водах після катастрофи зменшилася на 95%.

Надалі Киянченко, аж до 1990 року, виконував польоти на Ка-26 у районі катастрофи з метою забору ґрунту й складання карт радіаційного зараження.

Далі буде.

©Дроздов С.В., 2011

Українська мова стала офіційною на міжнародному конкурсі блогерів

Українська мова офіційно включена до переліку найбільшого міжнародного конкурсу блогерів The BOBs, який проводить Detsche Welle. Про це повідомляє на офіційному сайті керівництво Detsche Welle Blog Awards.

Всі попередні роки журі конкурсу розглядали номінантів лише з 11 мовних секторів, серед яких української мови не було. Блогери з України мали шанс потрапити до переліку номінантів лише якщо писали свої проекти російською мовою.

Переможці The BOBs визначаються рішенням міжнародного журі та за результатом відкритого онлайн-голосування користувачів з усього світу.

Найближчі два роки постійним членом журі від України обрано журналіста "Української правди" Мустафу Найєма.

Щорічний міжнародний конкурс блогерів The BOBs (Best of the Blogs) був заснований у 2004 році. Номінантами конкурсу можуть стати будь-які блоги, написані однією з 14 конкурсних мов. Приз конкурсу The Bobs присуджується у 34 номінаціях – шість міжнародних та 28 мовних (14 блогів та 14 мікроблогів).

Прийом пропозицій триватиме з 6 лютого по 6 березня 2013 року. Відкрите голосування за фіналістів конкурсу – з 3 квітня по 7 травня. Щодоби можна буде віддати один голос в кожній номінації.

Остаточний перелік усіх переможців – за версіями журі та користувачів – буде оприлюднено 7 травня 2013 року на сайті The Bobs. Переможці конкурсу будуть запрошені на церемонію нагородження, яка відбудеться 18 червня 2013 року під час медіаконференції Deutsche Welle Global Media Forum у Бонні.

Український школяр став одним з переможців на конкурсі Google Code-in'2012

Одним з 20 переможців конкурсу Google Code-in'2012 став український школяр Ілля Ковалевський, 13-річний учень з Києва. Google Code-In – це конкурс з розробки програмного забезпечення з відкритим кодом для школярів з усього світу. Конкурс проходив з 26 листопада 2012-го по 14 січня 2013. За цей час в конкурсі взяли участь 334 школяра з 36 країн, які в цілому виконали 1925 завдань.

Для більшості учнів це було перше знайомство з розробкою програмного забезпечення з відкритим кодом. В рамках Google Code-в вони отримали можливість працювати з провідними фахівцями з Open-Source-організацій, які давали їм найрізноманітніші завдання для виконання.

У результаті кожна з 10 організацій-наставників, що займаються розробкою ПЗ з відкритим кодом, вибрала двох учасників, які стали переможцями від цих організацій на підставі робіт, що вони виконували протягом семи тижнів конкурсу.

В кінці квітня переможці вирушать на чотири дні до головної штаб-квартири Google в Маунтін В'ю (штат Каліфорнія, США) разом зі своїми батьками або опікунами. Під час цієї подорожі школярі відвідають церемонію нагородження, зустрінуться з інженерами Google, проведуть цілий день в Сан-Франциско і зможуть знайти нових друзів за інтересами.

20 підлітків, які ще не є студентами вищих навчальних закладів, в цілому виконали 576 переконливих завдань – від оцінки функцій з розпізнавання особи в програмі ліквідації наслідків стихійних лих до створення відеороликів та скрінкастів, які вчать інших принципів роботи програмного забезпечення організації та пояснюють, як писати сценарії для розробки таблиць MySQL.

Наставники, які працювали зі школярами на конкурсі Google Code-в у цьому році, говорили про них багато приємного: "Вони добре мотивовані, щиро зацікавлені, дуже хочуть допомогти і зробити свій внесок. Роки наполегливої роботи коштують того, тому що, врешті-решт, ми знаходимо талановитих дітей та допомагаємо їм розвиватися", – розповів Шон Моррісон, адміністратор і наставник з організації BRL-CAD, через два тижні після початку конкурсу. Основна мета конкурсу – відкрити різнобічні навички школярів, допомогти їм проявити себе і зробити свій внесок у створення програм з відкритим кодом.

Користувачі Рунету вибрали кращі гаджети 2012 року

У третьому щорічному голосуванні взяли участь більше 300 тис. читачів Hi-Tech на mail.ru. Безумовним лідером стала компанія Samsung, завоювавши 11 з 43 нагород, а її флагман Galaxy S III випередив конкурентів від Nokia і Apple. Прорив зробила Lenovo, яка наблизилася до Apple, в номінації "Ноутбук року".

Експертний проект Hi-Tech на mail.ru проводить премію "Кращий гаджет року" за версією користувачів Рунету третій раз. З великої кількості цікавих технічних пристроїв 2012-го редакція відібрала найпомітніші новинки та надала користувачам можливість вибрати кращі. Визначити їх можна було в шести категоріях: мобільні телефони, ноутбуки та планшети, телевізори, фото і відео, дизайн року тощо. Всього на участь у премії було номіновано 112 пристроїв, а також оператори стільникового зв'язку та торговельні мережі. Голосування проходило з 24 грудня 2012-го по 31 січня 2013-го включно. Будь-який відвідувач міг проголосувати тільки один раз в кожній номінації.

Моделлю року в категорії смартфонів став Samsung Galaxy S III (37% тих, що проголосували), що цілком передбачувано: тільки за перші 100 днів світових продажів смартфона було реалізовано 20 млн. На другому місці з відривом у 8% голосів став технологічний флагман Nokia Lumia 920 (29%). Apple, iPhone 5 розташувався тільки на третій позиції (28%). Смартфону LG Nexus довелося задовольнятися останнім місцем.

У номінації "Мобільна операційна система" традиційно з великим відривом переможцем стала нова версія ОС Android 4.2 (55%). ОС Windows Phone 8 (22%) за підсумками 2012 року виявилася популярнішою за Apple, IOS 6 (19%) і перемістилася з третього на друге місце в порівнянні з результатом 2011-го.

У сегменті ноутбуків моделлю року з мінімальним відривом від конкурента був визнаний ноутбук Apple MacBook Pro 15 з Retina Display (39%). У жорсткій сутичці з лідером, який утримує перше місце не перший рік, ноутбуку Lenovo IdeaPad Yoga довелося поступитися. Звання кращого ультрабука завоював ASUS Zenbook Prime, випередивши модель Samsung Series 9 New 900X3C всього на 1% голосів.

Явним лідером серед планшетів з нищівною перевагою знову стала продукція компанії Apple: звання моделі року (46%) пішло до Apple Ipad 4-го покоління, а безумовним лідером серед семидюймових планшетів став Apple Ipad міні (49%). При цьому в номінації "Кращий 10-дюймовий планшет" продукт Apple поступився пальмою першості Samsung Galaxy Note 10.1 (34%). Кращим для Windows-8-планшетом рівно половина респондентів назвала Microsoft Surface, що визначило його перемогу в даній категорії. За співвідношенням ціни і можливостей оптимальним планшетом виявився ASUS Transformer TF300 Pad (50%).

Кращими фотоапаратами користувачі Рунету, як і раніше, вважають Canon (модель року і краща дзеркальна камера року Canon EOS EOS 5D Mark III). У номінації "бездзеркальна камера" вибір користувачів припав на апарат Sony NEX-6 (28%). Нагадаємо, що лідером минулого року стала камера Sony NEX-5N. З величезною перевагою в 25% голосів компактна камера Sony RX100 (54%) суттєво випередила суперника по категорії Panasonic Lumix LX7 (29%). Найбільш інноваційним продуктом визнали Samsung Galaxy камеру під управлінням ОС Android. Новинці вдалося з великим відривом обійти навіть повнокадровий компакт від Sony – модель RX1. Краще співвідношення ціни і можливостей, на думку Рунета, у камери Samsung EX2F. Звання кращої відеокамери знову вирушає до Sony: моделі NEX-VG30E вдалося зібрати 43% голосів.

У боротьбі за звання кращого телевізора в тій чи іншій категорії, як і в минулому році, майже повна монополія у Samsung. Кращими були визнані продукти цієї марки відразу в чотирьох номінаціях: "Модель року" (Samsung ES8000 – 58%), "Кращий РК-телевізор" (Samsung ES8000 – 32%), "Кращий плазмовий телевізор" (Samsung E8000 – 49%) і "Інновація року" (Samsung UE75ES9007 – 51%). Проте з точки зору співвідношення ціни і можливостей лідером виявився телевізор LG LM860V (51%).

Читачі не обійшли увагою і найкрасивіші гаджети року. Нагорода за дизайн року в категорії смартфонів відправилася до Nokia Lumia 920 – 53% голосів у своїй номінації. Найпривабливішим ноутбуком знову вважають продукт від компанії Acer: за результатами 2012 переможцем став Acer Aspire S7 – 40%, в той час як у минулому році перемогу здобув ноутбук Acer Iconia – 44%. Естетичність екстер'єру планшета Microsoft Surface забезпечила йому лідерство з 40% голосів. Найкрасивішим телевізором стала модель від компанії Samsung – ES8000 – з 58% голосів.

Британські військові отримали міні-безпілотники Black Hornet

Безпілотні літальні апарати вже давно використовуються військовослужбовцями по всьому світу. Різноманітні літаючі роботи допомагають в розвідці та при знищенні цілей. Проте при виконанні різних завдань потрібні різні безпілотники, в окремих випадках необхідно використовувати гранично компактні машини, щось на зразок Black Hornet.

У рамках контракту, укладеного на суму в 20 млн фунтів стерлінгів (більше $31 млн) британським міністерством оборони, норвезькою компанією Prox Dynamics і оборонним підрядником Marlborough Communications, військові Сполученого Королівства отримали 160 ультракомпактних безпілотників Black Hornet. Машини будуть використовуватися в ході бойових дій в Афганістані.

Розміри мініатюрного безпілотного вертольота складають приблизно 2,5 х10,0 см, на його борту розташована камера, яка транслює потік відео і фотознімки в центр управління. Розробник стверджує, що Black Hornet прекрасно маневрує навіть в умовах сильного вітру, дозволяючи військовим оперативно виявляти вогневі точки противника. І при цьому безпілотник виглядає як кумедна дитяча іграшка.

Як Форд і Microsoft створюють автомобіль завтрашнього дня

Півтори сотні приводів, кілька тисяч реле і близько сотні чутливих датчиків, які в цілому генерують 25 ГБ інформації щогодини, – така інформаційна основа сучасної автомашини. Щоб обробити подібні великі потоки даних, такий автомобіль, як Ford Fusion, оснащений більш ніж 70 бортовими комп'ютерами. І за бездвідмовну роботу частини з них відповідає програмне забезпечення Microsoft.

Власникам автомобілів Форд воно відоме під назвою Ford Sync. Це інформаційно-розважальна система машини. Вона дозволяє користувачам робити телефонні дзвінки, а також керувати музикою та іншими функціями за допомогою голосових команд. Ford Sync базується на операційній системі Windows Embedded Automotive. З її допомогою автомобіль може робити багато інших важливих дій, які не очевидні на перший погляд. Наприклад, відстежує самопочуття водія через датчики, розташовані на кермі, сидінні і ременях безпеки.

Співпраця автовиробника і редмондської корпорації дозволяє інтегрувати в автомобіль ще більше число активних систем. Машини найближчого майбутнього навчаться краще контролювати фізичний стан водіїв і зміни в навколишньому середовищі. Наприклад, автомобіль зможе зменшити швидкість, коли водій розмовляє по телефону. А використання хмарних технологій і засобів машинного навчання дозволить автомобілям стати розумнішими. Наприклад, електромобіль зможе завчити звичайний маршрут власника і потім буде підказувати йому оптимальний шлях, щоб той зміг зарядити батарею на найближчій станції.

Основою програмного забезпечення розумних автомобілів є операційна система Windows Embedded Automotive. Це вбудована ОС, перший продукт з якою представили в 1998 р. під назвою AutoPC. Остання потім використовувалася в Ford Sync і подібній системі Blue & Me марки Fiat. Саме завдяки ОС Windows Embedded Automotive автомобілі перестали бути безмовним засобом пересування. З ними вже можна поговорити: машини вміють розпізнавати мовні команди власника. Ще однією важливою функцією, яку забезпечує автомобільна операційна система Microsoft, є можливість вбудовувати навігаційний додаток в бортовому комп'ютері, а також встановлювати інші сторонні програми, якими можна користуватися в авто, наприклад ігри.

Сучасні технології всередині автомобіля роблять його більш дружнім до користувача. Авто навіть зможе прочитати СМС своєму власникові.

Прочитати про те, як технології Microsoft допомагають виробляти легендарні джипи, читайте на сторінці microsoftblog.com.ua/2012/12/17/microsoft-technology-helps-build-cars.

Сторінку підготував Сергій Фурдик.

ХВИЛИНА МОВЧАННЯ

Аварійна посадка в Донецьку: загинули уболівальники

Увечері 13 лютого Ан- 24, що належить компанії "Південні авіалінії", перевозив одеських уболівальників, що поспішали на матч "Шахтар" - "Боруссія".

Близько сьомої вечора у момент аварійної посадки борт викотився за межі злітно-посадкової смуги і спалахнув. Люди вибиралися з нього самостійно. Є багато потерпілих. За офіційними даними, загинуло п'ять чоловік.

Нині донецький аеропорт імені Прокоф'єва закритий для інших рейсів.

На "Антонові" знаходилося 8 членів екіпажу і 36 пасажирів, в основному футбольних уболівальників, які прагнули потрапити на матч "Шахтаря" та дортмундської "Боруссії".

Один з пасажирів розповів подробиці того, що сталося. За словами одесита Олега, при посадці літак вдарився об землю, перекинувся і розвалився на частини. Завдяки цьому деяким пасажирам вдалося вибратися до того, як літак спалахнув.

Як відмітив хлопець, більшість тих, що знаходилися на борту громадян, отримали переломи рук і гематоми. Після того, як на місце прибули медики, людей почали розвозити по лікарнях.

Футбольний матч 1/8 Ліги чемпіонів у Донецьку, на жаль, розпочався із хвилини мовчання…

БОЙОВА НІЧИЯ

"Шахтар" не втримав перемогу в Донецьку

Забивши по два голи, команди виявлять найсильнішого лише у матчі-відповіді 5 березня

У обох команд були схожі кадрові проблеми перед цією грою. По одному центральному захисникові (Кучер і Суботич) і одній важливій фігурі в центральній лінії (Вілліан – Гюндоган). Правда, Вілліану, як відомо, в Донецьку своєчасно, навіть превентивно, знайшли заміну і, як показав вже перший тайм, Тайсон вартий своїх мільйонів.

Обидві команди почали без "тремтіння в колінах", особливо це стосується "Боруссії". На агресивні випади німців намагалися відповідати і наші футболісти, в результаті нерідко атаки змінювали одна одну так швидко, неначе центра поля цього вечора взагалі й не було.

Слід сказати, що гості абсолютно не почували себе чужими в Донецьку. Молода завзята команда не для того зайняла перше місце в "групі смерті", щоб комплексувати в плей-офф. Відразу кинулася в очі перевага дортмундців у виконанні Гетце, Ройса, Блащиковські і Левандовські за підтримки активних флангових беків. А ось у "Шахтаря" з цікавими діями на чужій половині були очевидні проблеми.

Загалом, половина першого тайму точно була за " Боруссією". А потім трохи активізувався і " Шахтар". До повноцінних розіграшів м'яча справа ще не доходила, але, принаймні, було декілька дальніх ударів. Взагалі найцікавіше в атаці донецької команди виглядав новачок Тайсон, його настирність та нестандартність на лівому фланзі явно приносили "Шахтарю" користь.

Ну, а гол вдалося забити і без проривів в штрафну. Луіс Адріано заробив штрафний, а Даріо Срна фірмовим ударом поклав м'яч у сітку. Вейденфеллер занадто вже сконцентрувався у дальньому куті воріт і не встиг зреагувати, хоча потрапив Срна далеко не в дев'ятку.

На куражі "гірники" могли забити і другий. Бразилець Тайсон вирвався по флангу і зробив навіс на двох товаришів по команді: забракло везіння. Далі гра повернулася на половину поля "Шахтаря". Футболістам у жовтогарячій формі в ці хвилини було життєво важливо не пропустити хоч би до перерви. Але зробити це було украй важко. Німці переграваали донецьку оборону і без особливих проблем виходили на хороші ударні позиції. Найчастіше це був поляк Блащиковські.

Словом до чого йшло – до того все-таки дійшло. Пишчеку дали двічі простріляти справа, м'яч опинився біля Левандовські в центрі штрафної. Удар у Роберта не вийшов, а замість нього вийшло відмінне технічне прокидання мимо двох донецьких футболістів. Тож у Левандовскі було море часу і простору – він спокійно пробив в кут.

Після пропущеного голу були моменти і в "Шахтаря", однак німці втримали свої ворота у першій половині зустрічі.

"Гірники" розпочали другий тайм з гольового моменту. Луїс Адріано пройшов по правому флангу і прострілив в штрафну на Мхитаряна, але Генріха цього разу підвів його голеадорський талант.

Замість Тайсона виходить Дуглас Коста. Заміна могла в чомусь здивувати, враховуючи успіхи екс-харків'янина до перерви. Але Дуглас швидко підтвердив, що і йому пора було увійти до гри. Спочатку він гарно пройшов по центру, але атака захлинулася, ну а потім забив блискучий гол. Після вдалогопасу Ракицького, Дуглас в оточенні двох захисників, у витонченому балетному па спіймавприйняв м'яч, а наступним не менш ефектним рухом увігнав його в нижній кут.

"Боруссія", як і раніше, класно атакувала, вражав на правому фланзі технар Гетце, чіплявся за м'яч на вістрі Левандовські, завжди готові були до разючих ударів Ройс і Блащиковскі. Але забити їм так і не вдавалося, хоча невеликі пожежі в штрафній "Шахтаря" спалахували. На жаль, коли інші козирі не працювали, "Боруссії" прийшли на допоиогу стандарти. Подали декілька кутових вже в самому кінці зустрічі, і після одного з них Хуммельс зрівняв рахунок. У першому таймі перекладина, в другому – заслужений гол.

Тож німці мають бути цілком задоволені двома виїзними голами. "Боруссія", зрештою, не виглядає непрохідною командою для "Шахтаря", хоча, об'єктивно, після першої частини протистояння німці на крок ближче до чвертьфіналу найпрестижнішого європейського турніру.

Результати решти матчів 1/8 Ліги чемпіонів
Селтик – Ювентус – 0:3
Валенсія – ПСЖ – 1:2
Реал Мадрид – М.Юнайтед – 1:1

"ПО-ДОРОСЛОМУ"

Біатлон з автоматами

На базі Київської зенітної ракетної бригади ПвК "Центр" відбулись змагання з зимового військового біатлону серед військових частин Київського і Васильківського гарнізонів.

У змаганнях взяли участь збірні 9-ти команд військових частин згаданих гарнізонів у кількості 90 чоловік. Програма змагань складалась із лижної гонки з трьома вогневими рубежами для виконання стрільби з автомата АК-74 по 10 пострілів. Кожен військовослужбовець мав не тільки швидко долати лижну трасу, а ще й влучно стріляти. Як у справжньому біатлоні, за кожну не вражену мішень додавалося по 20 штрафних секунд.

– Спорт формує у військовослужбовців дисциплінованість і культуру, удосконалює рівень їх фізичної підготовленості. Тож завдяки проведенню змагань кожен військовослужбовець перевірив свої сили на витривалість в рамках спортивної боротьби та навички влучної стрільби в умовах значних фізичних навантажень, – зазначив начальник фізичної підготовки і спорту відділу бойової підготовки Повітряного командування "Центр" підполковник Олег Серій. – Адже зимовий військовий біатлон проводиться вперше в Повітряних Силах. Змагання надзвичайно цікаве, усі учасники добре підготувались до нього, аби досягти добрих результатів.

За підсумками військово-спортивних змагань визначились особисті і командні місця. Перемогу в командній першості вибороли представники місцевої бригади тактичної авіації, друге місце – у військовослужбовців командного пункту і третє – у вояків радіотехнічної бригади.

В особистому заліку перше місце здобув старший солдат В. Хабаль, друге – солдат В.Рильчук та третє місце виборов молодший сержант О. Караваєв.

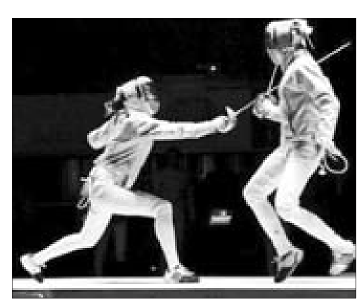
Усіх переможців нагороджено медалями та грамотами, а команда авіаторів, що виборола перемогу, здобула Кубок. Саме вони візьмуть участь у змаганнях на кращий підрозділ в Збройних Силах України із зимового біатлону, які відбудуться в кінці лютого цього року.

Любов Киналь. м. Васильків.

СРІБНІ УКОЛИ

Командне "срібло" армійського квартету на Кубку Європи з фехтування

Днями у французькому Орлеані завершився командний Кубок Європи з фехтування на шаблях серед жінок. У складі збірної команди України відзначився суто армійський квартет.

Так, представниці команди майстрів з фехтування Центрального спортивного клубу Збройних Сил України молодший сержант Ольга Жовнір, сержант Галина Пундик, працівник Збройних Сил України Ірина Щукла та представниця спортивного активу ЦСК ЗС України Аліна Комащук вибороли почесні срібні нагороди Кубка Європи.

Начальник ЦСК ЗС України Вадим Височин привітав армійських спортсменок з вдалим виступом та побажав нових здобутків в цьому сезоні.

БІАТЛОН

Валентина Семеренко взяла бронзу чемпіонату світу

Українські біатлоністки продовжують творити дива в Новом-Месті (Чехія)! Збірна України тріумфально крокує по трасах чемпіонату світу в цьому місті. 13 лютого наша команда завоювала вже четверту медаль на турнірі!

Черговий спортивний подвиг здійснила Валентина Семеренко, яка в індивідуальній гонці прийшла до фінішу третьою! Причому, ще за добу до старту тренери висловлювали сумніви в тому, чи виступить Валя в цій гонці, але вона все-таки вийшла на старт і сповна віддячила за довіру.

Стартуючи третьою, Семеренко стала орієнтиром для усього "пелотона". Але допустивши всього один промах на першому вогневому рубежі, українка пропустила попереду себе лише двох суперниць. Тим самим третя спортсменка в нашій команді завойовує особисту медаль чемпіонату світу! І це теж відбувається уперше в історії нашого біатлону!

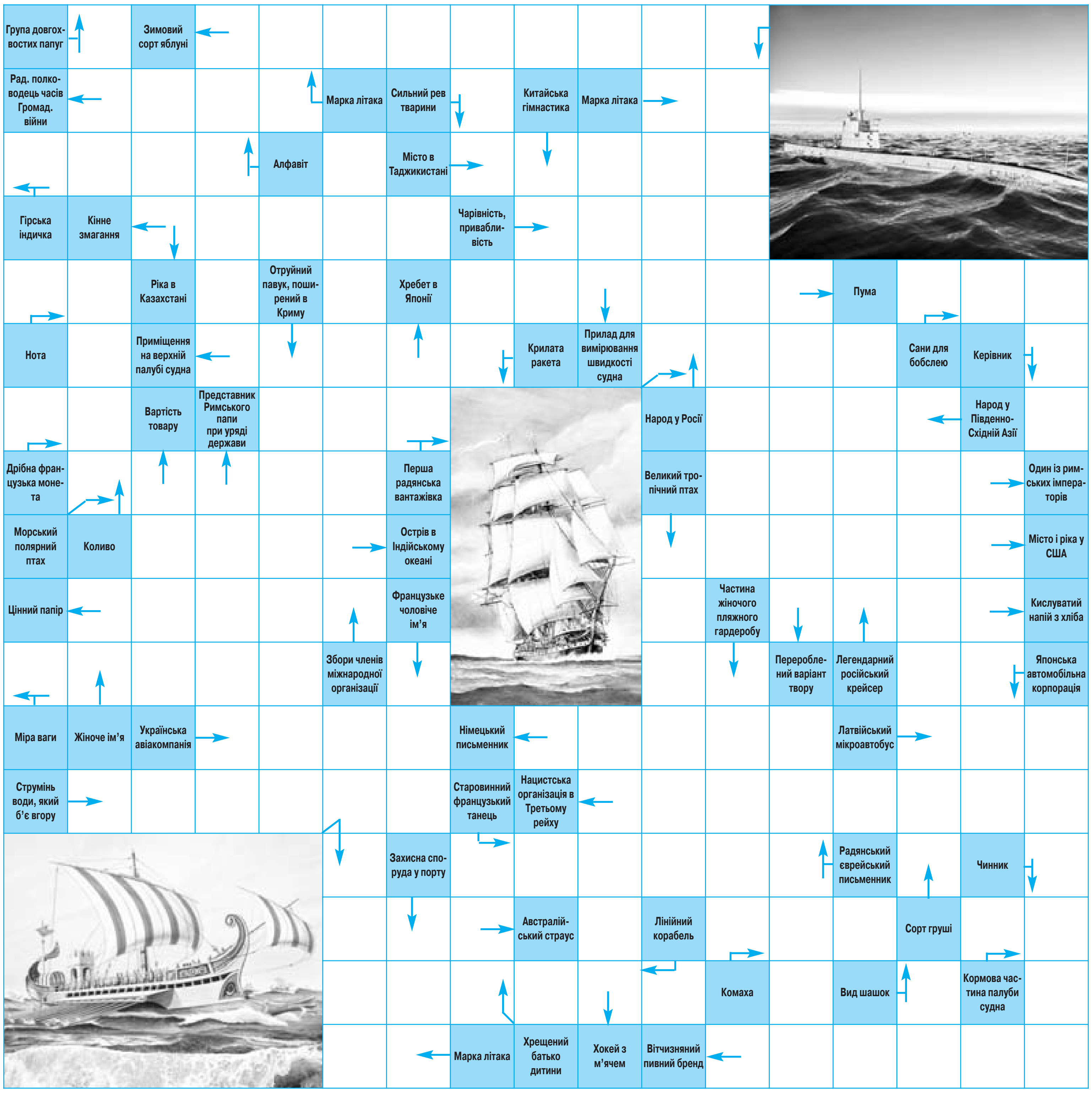
Сторінку підготував Юрій Ігнат.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: В.Гедз.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 5236 (на місяць) Зам. № 132206.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

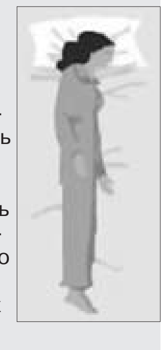
ЦІКАВО

Значення пози

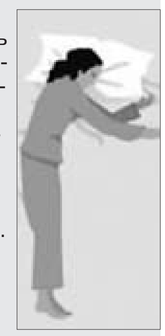
Згадайте позу, в якій ви любите спати, і можете дізнатись про себе дещо цікаве...

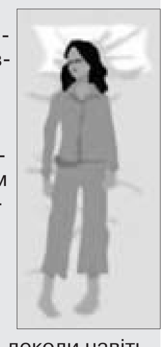
1. Ембріон. Деякі люди скручуються калачиком і сплять у такій позі, що дуже нагадує позу ембріона в утробі матері. Такі люди, зазвичай, сильні, цілеспрямовані і деколи жорстокі, але це тільки зовнішня оболонка. Усередині вони дуже чутливі і ранимі. Іноді соромляться при зустрічі і розмові з незнайомою людиною, але через деякий час приходять в норму і відчувають себе досить комфортно. Так спить приблизно 41% із 1000 опитаних. Варто підкреслити, що в такій позі сплять більше жінки, ніж чоловіки ...

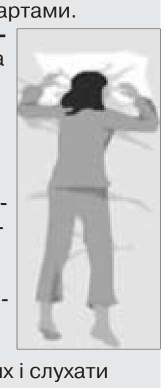
2. Колода. Людина спить спокійно, руки витягнуті по швах. Про таких людей варто сказати, що вони бувають трохи цинічними і недовірливими до оточуючих. Люблять перебувати в суспільстві, але критично ставляться до незнайомих людей. Їх можна назвати дещо легковажними.

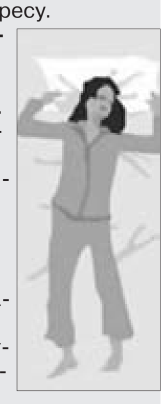
3. Цілеспрямований. Вони сплять на боку з витягнутими перед собою руками. Прийнято вважати, що це люди з відкритою душею, але деколи вони бувають занадто скептичними. Вони довго обмірковують будь-яке рішення, але якщо прийняли його, ніколи не відмовляться від свого і стоятимуть до останнього.

4. Солдат. Ці люди сплять на спині, руки витягнуті уздовж тіла, ноги рівно, як би по стійці смирно, але тільки лежачи. Ці люди дуже спокійні, а часом навіть замкнуті. Вони ніколи нікуди не поспішають. Люди, що сплять у такій позі, не люблять метушні і хаосу. Це люди з високими, а деколи навіть завищеними стандартами.

5. Вільне падіння. Люди лежать на животі, руки ховають під подушку, а голову повертають убік. Це дуже суперечливі люди, вони можуть бути комунікабельними і зухвалими, вихованими і нахабними. Вони нервові і легкоранимі. Ці люди не люблять бувати в екстремальних ситуаціях і слухати критику на свою адресу.

6. Морська зірка. Ці люди сплять на спині, руки розставлені в сторони. Сплячі в такому положенні дуже і комунікабельні особистості, вони дуже швидко заводять нових друзів, адже відкриті для оточуючих і вміють слухати співбесідників. Якщо їх друзям потрібна допомога, саме ці люди першими прийдуть на допомогу. При всій своїй товариськості, вони не люблять бути в центрі загальної уваги.

Найстаршій українці у День закоханих виповнилось 116 років

Не виїжджаючи за межі області, Катерина Козак пожила за п'яти держав: Австро-Угорської імперії, Західноукраїнської Республіки, Речі Посполитої, Радянського Союзу, пам'ятає Першу і Другу світові війни. Ніколи не потребувала допомоги лікарів і минулого року голосувала на виборах до парламенту. Вік жінки підтверджують записи в господарських і церковних книгах та паспорті. У школі не навчалася. Працювала до пенсії в місцевому колгоспі "Прапор комунізму", у селі Хотимир на Прикарпатті. Вона виховала двох доньок сестри, яку під час Другої світової війни німці вивезли на роботу до Німеччини, де вона й померла. А своєї другої половинки так і не знайшла. Отримує пенсію та як довгожитель щомісячну надбавку 500 грн з місцевого бюджету.

На запитання про власні секрети довголіття пані Катерина лише жартує: "Таке важке життя було, що навіть смерть мене боїться".

Подарункам і гостям бабуся радіє, але ніяк не може збагнути, чому останніми роками до неї стільки прикуто уваги. Минулого року представник Книги рекордів України Микола Зелінський офіційно вручив довгожительці диплом, який засвідчує, що вона – найстарша жінка в Україні.

Як розповідає внучатий племінник довгожительки Ярослав Буряк, у спогадах бабусі воєнний і повоєнний період були найважчими. Після того, як племінниця Ганна поїхала до Росії, Катерина

Козак залишилася жити з Оленою. Допомогла виховувати наступні покоління малечі. Тепер у неї двоє онуків, сім правнуків і дев'ять праправнуків.

До 100-річчя ювілярці збудували невелику хатинку, впритул до господарства 84-річної племінниці і її 86-річного чоловіка. Це перше власне житло Катерини Козак.

Іменинниця досі має непогану пам'ять, але вік дається взнаки: вона погано чує і важко говорить, мало ходить.

Рідні Катерини Козак розповідають, що вона завжди важко працювала, ніколи не конфліктувала з навколишніми і нікому не бажала зла. Вона не визнає телебачення і багато молиться. Як сама каже, за всіх і щоб ніколи не було війни.

В їжі довгожителька неперебірлива, проте їсть продукти натуральні, з власного городу і невеликими порціями. Ще донедавна на свято могла випити 50 грамів горілки і заспівати. За добру і веселу вдачу в селі бабусю Катерину називають "бабцею-сонечком".

АВТОДРОМ

Renault показав Scenic XMOD

Вперше у мережі Інтеренет XMOD з'явився у грудні минулого року, а вже сьогодні ми можемо офіційно споглядати на перевтілення Scenic. У компанії Renault мікровен вирішили перетворити на "паркетник" під назвою XMOD та показати світу на автосалоні у Женеві.

XMOD побудований на базі оновленого Scenic, який, до речі, також нещодавно оновився черговий раз, зі збільшеним кліренсом і цілою серією косметичних перетворень, які мають переконати потенційного покупця у серйозності позашляхових здібностей новинки. Відтак, дизайнери змінили решітку радіатора, передній та задній бампери із пластиковим захистом, що напливає на колісні арки й нижні секції дверей. На даху з'явилися хромовані рeслінги. Не забули й про нові легко сплавні колісні диски.

Звичайно, про повний привід не йдеться навіть потенційно – Scenic XMOD зберіг передньоприводну конфігурацію звичайної моделі, але Renault додав антипробуксовочну систему Grip Xtend із трьома режимами роботи. За винятком того, що видно з фото, XMOD залишився колишнім, тобто в салоні ніяких змін не відбулося – та ж функціональність. Щоправда, об'єм багажника виріс із 522 до 555 літрів. За словами автовиробника, моторна гама буде широка, яка включатиме й новий 130-сильний Тсе із системою старт/стоп.

Не залишилася без уваги й стандартна версія Scenic і Grand Scenic, яка мінімально, але все-таки обновилися. Зовні нововведення лише одне – фальшрадіаторна решітка з величезним логотипом по центру. У салоні ж з'явилася остання версія мультимедійної системи R-Link із джойстиком і сенсорним дисплеєм.

Сергій Клименко.
"Крила України".